

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 61

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

54 tomas
2011 m. kovo 8 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2011 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 224/2011, kuriuo nustatomas standartinis ūkių apskaitos duomenų tinklo mokestis už kiekvieną ūkio ataskaitą, taikomas nuo 2011 ataskaitinių metų 1
- ★ 2011 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 225/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1277/2005, nustatantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 111/2005, nustatančio prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės, įgyvendinimo taisyklės 2
- 2011 m. kovo 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 226/2011, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 5
- 2011 m. kovo 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 227/2011, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamente (ES) Nr. 867/2010 nustatytos kai kurių cukraus sektoriaus produktų tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2010/11 prekybos metais 7

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

DIREKTYVOS

- ★ 2011 m. kovo 7 d. Komisijos direktyva 2011/29/ES, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, kad būtų įtraukta veiklioji medžiaga etridiazolas, ir iš dalies keičiamas Komisijos sprendimas 2008/934/EB ⁽¹⁾ 9
- ★ 2011 m. kovo 7 d. Komisijos direktyva 2011/30/ES, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, kad būtų įtraukta veiklioji medžiaga fenbutatino oksidas, ir iš dalies keičiamas Komisijos sprendimas 2008/934/EB ⁽¹⁾ 14
- ★ 2011 m. kovo 7 d. Komisijos direktyva 2011/31/ES, kuria dėl veikliosios medžiagos metilpirimifoso naudojimo srities susiaurinimo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB ⁽¹⁾ ... 18

SPRENDIMAI

- ★ 2011 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas 2011/146/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/145/BUSP, atnaujinantis priemones, remiančias veiksmingą Tarptautinio baudžiamojo tribunolo buvusieji Jugoslavijai (TBTBJ) mandato įgyvendinimą 21
- 2011/147/ES:
- ★ 2010 m. rugsėjo 29 d. Komisijos sprendimas dėl pagalbos schemos C 4/09 (ex N 679/97) kurią Prancūzija taikė radijui (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 6483) ⁽¹⁾ 22
- 2011/148/ES:
- ★ 2011 m. kovo 2 d. Komisijos sprendimas, iš dalies keičiantis Sprendimą 2008/456/EB nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 574/2007/EB dėl Išorės sienų fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo įgyvendinimo taisykles, susijusias su valstybių narių valdymo ir kontrolės sistemomis, administracinio ir finansų valdymo taisyklėmis bei fondo bendrai finansuojamų projektų išlaidų tinkamumu (pranešta dokumentu Nr. C(2011) 1160) 28
- 2011/149/ES:
- ★ 2011 m. kovo 7 d. Komisijos sprendimas dėl ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamųjų teršalų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje, 3c straipsnio 4 dalį (pranešta dokumentu Nr. C(2011) 1328) ⁽¹⁾ 42

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 224/2011

2011 m. kovo 7 d.

kuriuo nustatomas standartinis ūkių apskaitos duomenų tinklo mokestis už kiekvieną ūkio ataskaitą, taikomas nuo 2011 ataskaitinių metų

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1217/2009, sukuriantį žemės ūkio valdų pajamų ir ūkinės veiklos apskaitos duomenų rinkimo tinklą Europos bendrijoje ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 1983 m. liepos 13 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 1915/83 dėl tam tikrų išsamių apskaitos tvarkymo įgyvendinimo taisyklių, siekiant nustatyti žemės ūkio valdų pajamas ⁽²⁾, ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Reglamento (EEB) Nr. 1915/83 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Komisija sumoka valstybei narei standartinį mokestį už kiekvieną tinkamai užpildytą ūkio ataskaitą, atsiųstą per to reglamento 3 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

(2) 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1264/2008, kuriuo nustatomas standartinis ūkių apskaitos duomenų tinklo mokestis už 2009 ataskaitinių metų ūkio pelno ataskaitą ⁽³⁾, nustatytas standartinis 2009 ataskaitinių metų mokestis yra 155 EUR už kiekvieną ūkio pelno ataskaitą. Dėl kainų tendencijų ir jų poveikio ūkio ataskaitos užpildymo išlaidoms mokestį būtina patikslinti.

(3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendrijos ūkių apskaitos duomenų tinklo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 1915/83 5 straipsnio 1 dalyje numatytas standartinis mokestis yra 157 EUR.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2011 ataskaitinių metų.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 328, 2009 12 15, p. 27.

⁽²⁾ OL L 190, 1983 7 14, p. 25.

⁽³⁾ OL L 338, 2008 12 17, p. 31.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 225/2011

2011 m. kovo 7 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1277/2005, nustatantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 111/2005, nustatančio prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisykles, įgyvendinimo taisykles

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 111/2005, nustatantį prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisykles ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 1 dalį ir 12 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1277/2005 ⁽²⁾ nustatoma, ar iš Europos Sąjungos eksportuojant narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakus (prekursorius) reikia taikyti konkrečias stebėsenos priemones. Šio reglamento IV priede prie kiekvienos iš oficialių sąrašų įtrauktos 2 ir 3 kategorijų medžiagos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 111/2005 priede, išvardijamos šalys, kurioms reikia pateikti išankstinį pranešimą apie eksportą. Sąrašuose nurodomos trečiosios šalys, kurios paprašė pateikti išankstinį pranešimą apie eksportą pagal 1988 m. Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta 12 straipsnio 10 dalį.
- (2) 2010 m. kovo 8 d. įvykusiame antrame Jungtinių Tautų narkotinių medžiagų komisijos posėdyje nuspręsta fenilacto rūgštį įtraukti į 1988 m. Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta I lentelę. Šios konvencijos 12 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad kiekviena šalis, iš kurios teritorijos bus eksportuojama kuri nors į I lentelę įrašyta medžiaga, užtikrina, kad iki eksporto jos kompetentingos institucijos pateiktų importuojančios šalies kompetentingoms institucijoms informaciją apie siuntą.

- (3) Priėmus sprendimą įtraukti fenilacto rūgštį į Jungtinių Tautų konvencijos I lentelę, turi būti iš dalies pakeistas Reglamento (EB) Nr. 1277/2005 IV priedas, siekiant užtikrinti, kad išankstiniai pranešimai apie eksportą būtų siunčiami kaskart, kai fenilacto rūgštis eksportuojama iš Europos Sąjungos.
- (4) Reglamento (EB) Nr. 1277/2005 IV priede išvardytos ne visos trečiosios šalys, kurios nuo Komisijos reglamento (EB) Nr. 297/2009 ⁽³⁾ įsigaliojimo paprašė pateikti išankstinį pranešimą apie tam tikrų iš oficialių sąrašų įtrauktų 2 ir 3 kategorijos medžiagų eksportą. Tokius prašymus pateikė Afganistanas, Australija ir Gana, todėl šios šalys turėtų būti įtrauktos į sąrašą.
- (5) Reglamentas (EB) Nr. 1277/2005 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (6) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka komiteto, įsteigto pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 111/2005 30 straipsnio 1 dalį, nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1277/2005 IV priedo tekstas pakeičiamas šio reglamento priede pateiktu tekstu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 22, 2005 1 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 202, 2005 8 3, p. 7.

⁽³⁾ OL L 95, 2009 4 9, p. 13.

PRIEDAS

„IV PRIEDAS

1. 20 straipsnyje nurodytų šalių, kurioms reikia pateikti išankstinį pranešimą apie eksportą, eksportuojant į oficialų sąrašą įtrauktas 2 kategorijos medžiagas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 111/2005 priede, sąrašas

Medžiaga	Paskirties šalis	
Acto rūgšties anhidridas Kalio permanganatas Fenilacto rūgštis	Bet kuri trečioji šalis	
Antranilo rūgštis	Afganistanas Australija Antigva ir Barbuda Beninas Bolivija Brazilija Kanada Kaimanų Salos Čilė Kolumbija Kosta Rika Dominikos Respublika Ekvadoras Etiopija Gana Haitis Indija Indonezija Jordanija Kazachstanas Libanas Madagaskaras	Malaizija Maldyvai Meksika Nigerija Omanas Paragvajus Peru Filipinai Moldovos Respublika Rusijos Federacija Saudo Arabija Pietų Afrika Tadžikistanas Turkija Jungtiniai Arabų Emyratai Tanzanijos Jungtinė Respublika Venesuela
Piperidinas	Afganistanas Australija Antigva ir Barbuda Beninas Bolivija Brazilija Kanada Kaimanų Salos Čilė Kolumbija Kosta Rika Dominikos Respublika Ekvadoras Etiopija Gana Haitis Indija Indonezija Jordanija Kazachstanas Libanas Madagaskaras	Malaizija Maldyvai Meksika Nigerija Omanas Paragvajus Peru Filipinai Moldovos Respublika Rusijos Federacija Saudo Arabija Tadžikistanas Turkija Jungtiniai Arabų Emyratai Tanzanijos Jungtinė Respublika Junginės Amerikos Valstijos Venesuela

2. 20 ir 22 straipsniuose nurodytų šalių, kurioms reikia pateikti išankstinį pranešimą apie eksportą ir eksporto leidimą, eksportuojant į oficialų sąrašą įtrauktas 3 kategorijos medžiagas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 111/2005 priede, sąrašas

Medžiaga	Paskirties šalis	
Metiltilketonas (MEK) ⁽¹⁾	Afganistanas	Libanas
Toluenas ⁽¹⁾	Australija	Madagaskaras
Acetonas ⁽¹⁾	Antigva ir Barbuda	Malaizija
Etileteris ⁽¹⁾	Argentina	Maldyvai
	Beninas	Meksika
	Bolivija	Nigerija
	Brazilija	Omanas
	Kanada	Pakistanas
	Kaimanų Salos	Paragvajus
	Čilė	Peru
	Kolumbija	Filipinai
	Kosta Rika	Moldovos Respublika
	Dominikos Respublika	Korėjos Respublika
	Ekvadoras	Rusijos Federacija
	Egiptas	Saudo Arabija
	Salvadoras	Tadžikistanas
	Etiopija	Turkija
	Gana	Jungtiniai Arabų Emyratai
	Gvatemala	Tanzanijos Jungtinė Respublika
	Haitis	Urugvajus
	Hondūras	Venesuela
	Indija	
	Jordanija	
	Kazachstanas	
Druskos rūgštis	Bolivija	Peru
Sulfato rūgštis	Čilė	Turkija
	Kolumbija	Venesuela
	Ekvadoras	

⁽¹⁾ Įskaitant šių medžiagų druskas, jeigu jos gali egzistuoti.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 226/2011**2011 m. kovo 7 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamą standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2011 m. kovo 8 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	122,2
	MA	45,1
	TN	115,9
	TR	93,9
	ZZ	94,3
0707 00 05	TR	162,5
	ZZ	162,5
0709 90 70	MA	32,9
	TR	93,3
	ZZ	63,1
0805 10 20	EG	55,8
	IL	78,1
	MA	57,1
	TN	43,4
	TR	65,8
	ZA	37,9
	ZZ	56,4
0805 50 10	EG	42,1
	MA	45,9
	TR	41,4
	ZZ	43,1
0808 10 80	CA	99,3
	CL	90,0
	CN	75,4
	MK	54,8
	US	128,9
	ZZ	89,7
0808 20 50	AR	89,0
	CL	107,3
	CN	54,8
	US	79,9
	ZA	94,0
	ZZ	85,0

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 227/2011**2011 m. kovo 7 d.****kuriuo iš dalies keičiamos Reglamente (ES) Nr. 867/2010 nustatytos kai kurių cukraus sektoriaus produktų tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2010/11 prekybos metais**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2006 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 951/2006, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 įgyvendinimo taisykles dėl prekybos su trečiosiomis šalimis cukraus sektoriuje ⁽²⁾, ypač į jo 36 straipsnio, 2 dalies antros pastraipos antrąjį sakinį,

kadangi:

- (1) Tipinės kainos ir papildomų importo muitų dydžiai, taikytini baltajam cukrui, žaliaviniam cukrui ir kai

kuriems sirupams 2010/11 prekybos metais buvo nustatyti Komisijos reglamente (ES) Nr. 867/2010 ⁽³⁾. Šios kainos ir muitų dydžiai buvo paskutinį kartą pakeisti Komisijos reglamentu (ES) Nr. 219/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Šiuo metu Komisijos turimi duomenys rodo, kad reikia iš dalies pakeisti minėtus dydžius pagal Reglamente (EB) Nr. 951/2006 nustatytas taisykles ir nuostatas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 951/2006 36 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2010/11 prekybos metais, numatyti Reglamente (ES) Nr. 867/2010, yra iš dalies pakeičiami ir nurodomi šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2011 m. kovo 8 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 178, 2006 7 1, p. 24.

⁽³⁾ OL L 259, 2010 10 1, p. 3.

⁽⁴⁾ OL L 59, 2011 3 4, p. 23.

PRIEDAS

Iš dalies pakeisti baltojo cukraus, žaliavinio cukraus ir produktų, kurių KN kodas yra 1702 90 95 tipinių kainų ir papildomų importo muitų dydžiai, taikomi nuo 2011 m. kovo 8 d.

(EUR)

KN kodas	Tipinė kaina už 100 kg neto atitinkamo produkto	Papildomas muitas už 100 kg neto atitinkamo produkto
1701 11 10 ⁽¹⁾	57,33	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	57,33	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	57,33	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	57,33	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	52,87	1,61
1701 99 10 ⁽²⁾	52,87	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	52,87	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,53	0,20

⁽¹⁾ Nustatoma už standartinę kokybę, kaip ji apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 IV priedo III dalyje.

⁽²⁾ Nustatoma už standartinę kokybę, kaip ji apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 IV priedo II dalyje.

⁽³⁾ Nustatoma už kiekvieną proc. sacharozės kiekio.

DIREKTYVOS

KOMISIJOS DIREKTYVA 2011/29/ES

2011 m. kovo 7 d.

kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, kad būtų įtraukta veiklioji medžiaga etridiazolas, ir iš dalies keičiamas Komisijos sprendimas 2008/934/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 451/2000⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1490/2002⁽³⁾ nustatytos išsamios Direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos darbo programos trečiojo etapo įgyvendinimo taisyklės ir nustatytas veikliųjų medžiagų, kurias reikia įvertinti, kad būtų galima jas įtraukti į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, sąrašas. Tame sąrašė yra etridiazolas.

(2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1490/2002 11e straipsnį pranešėjas per du mėnesius nuo vertinimo ataskaitos projekto gavimo atsisakė siūlymo įtraukti tą veikliąją medžiagą į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. Todėl 2008 m. gruodžio 5 d. buvo priimtas Komisijos sprendimas 2008/934/EB dėl tam tikrų veikliųjų medžiagų neįtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą ir augalų apsaugos produktų, kuriuose yra tų medžiagų, registracijos panaikinimo⁽⁴⁾, kuriuo etridiazolas neįtrauktas į minėtą priedą.

(3) Pirminis pranešėjas (toliau – pareiškėjas), vadovaudamasis Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalimi, pateikė naują paraišką prašydamas taikyti skubos tvarką, nustatytą 2008 m. sausio 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 33/2008, nustatančio išsamias Tarybos direktyvos 91/414/EEB nuostatų taikymo taisykles, susijusias su veikliųjų medžiagų, įtrauktų į šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą darbų programą, bet neįtrauktų į jos I priedą, vertinimo įprasta ir skubos tvarka⁽⁵⁾, 14–19 straipsniuose.

(4) Paraiška pateikta Nyderlandams, kurie Reglamentu (EB) Nr. 1490/2002 paskirti ataskaitą rengiančia valstybe nare. Nustatytų skubos tvarkos terminų buvo laikytasi. Veikliosios medžiagos specifikacija ir nurodytos paskirtys yra tokios pat, kaip ir Sprendime 2008/934/EB. Paraiška taip pat atitinka kitus Reglamento (EB) Nr. 33/2008 15 straipsnyje nustatytus turinio ir tvarkos reikalavimus.

(5) Nyderlandai įvertino pareiškėjo pateiktus papildomus duomenis ir parengė papildomą ataskaitą. 2009 m. gruodžio 2 d. jie šią ataskaitą pateikė Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) ir Komisijai. Tarnyba pateikė papildomą ataskaitą kitoms valstybėms narėms ir pareiškėjui, kad jie pateiktų pastabų, o gautas pastabas persiuntė Komisijai. Vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 33/2008 20 straipsnio 1 dalimi ir Komisijos prašymu, 2010 m. rugsėjo 24 d. Tarnyba Komisijai pateikė savo išvadas dėl etridiazolo⁽⁶⁾. Vertinimo ataskaitos projektą, papildomą ataskaitą ir Tarnybos išvadas valstybės narės ir Komisija peržiūrėjo Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete ir 2011 m. sausio 28 d. pateikė kaip Komisijos etridiazolo peržiūros ataskaitą.

⁽⁵⁾ OL L 15, 2008 1 18, p. 5.

⁽⁶⁾ Europos maisto saugos tarnyba. „Bendros peržiūros išvados dėl veikliosios medžiagos pesticido etridiazolo keliamos rizikos vertinimo“. EMST leidinys (2010 m.); 8(10):1823. [66 p.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1823. Pateikta www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2000 2 29, p. 25.

⁽³⁾ OL L 224, 2002 8 21, p. 23.

⁽⁴⁾ OL L 333, 2008 12 11, p. 11.

- (6) Po įvairių tyrimų nustatyta, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra etridiazolo, gali būti laikomi iš esmės atitinkančiais Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus, visų pirma dėl naudojimo atvejų, kurie buvo išnagrinėti ir išsamiai pateikti Komisijos peržiūros ataskaitoje. Todėl etridiazolą tikslinga įtraukti į I priedą, siekiant užtikrinti, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, visose valstybėse narėse būtų registruojami vadovaujantis tos direktyvos nuostatomis.
- (7) Nepažeidžiant šios išvados, reikėtų gauti papildomos informacijos tam tikrais konkrečiais klausimais. Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad medžiagos įtraukimas į I priedą gali priklausyti nuo tam tikrų sąlygų. Todėl vertindamos paraiškas leisti naudoti augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra etridiazolo, kitais atvejais nei dekoratyviniams augalams, valstybės narės užtikrina, kad visa būtina informacija būtų pateikta prieš suteikiant tokį leidimą. Be to, tikslinga reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų papildomos informacijos, patvirtinančios: komerciniais tikslais pagamintos techninės medžiagos specifikaciją, pagrįstą tinkamais analitiniais duomenimis, priemaišų svarbą, komerciniais tikslais pagamintos techninės medžiagos ir ekotoksikumo dokumentų rinkiniuose naudotos bandymų medžiagos tapatumą, augalų metabolitų 5-hidroksi-etoksietridiazolo rūgšties ir 3-hidroksimetiletridiazolo svarbą, netiesioginį etridiazolo ir jo dirvožemio metabolitų dichlor-etridiazolo ir etridiazolo rūgšties poveikį požemiam vandeniui ir dirvožemio organizmams, etridiazolo rūgšties plitimą atmosfera didelį ir mažą atstumą.
- (8) Prieš įtraukiant veikliąją medžiagą į I priedą, turėtų būti skiriamas tinkamas laikotarpis, per kurį valstybės narės ir suinteresuotosios šalys galėtų pasirengti laikytis dėl veikliosios medžiagos įtraukimo atsiradusių naujų reikalavimų.
- (9) Nepažeidžiant Direktyvoje 91/414/EEB apibrėžtų pareigų, įtraukus veikliąją medžiagą į I priedą, valstybėms narėms turėtų būti suteiktas šešių mėnesių laikotarpis nuo tos medžiagos įtraukimo, per kurį jos patikslintų galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra etridiazolo, registraciją, siekdamos įsitikinti, kad laikomasi Direktyvoje 91/414/EEB, ypač jos 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir I priede išdėstytų atitinkamų sąlygų. Valstybės narės atitinkamai turėtų iš dalies keisti, pakeisti arba panaikinti galiojančią registraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB nuostatas. Nukrypstant nuo pirmiau minėto galutinio termino, reikėtų suteikti ilgesnį laikotarpį, per kurį pagal Direktyvoje 91/414/EEB nustatytus vienodus principus būtų pateikiamas ir vertinamas III priede nurodytas visas kiekvieno augalų apsaugos produkto kiekvienos numatytos paskirties dokumentų rinkinys.
- (10) Ankstesnė patirtis, įgyta į Direktyvos 91/414/EEB I priedą įtraukiant veikliąsias medžiagas, įvertintas remiantis 1992 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3600/92, nustatančio išsamias darbų programas,

minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisyklės⁽¹⁾, nuostatomis, rodo, kad gali kilti sunkumų išaiškinant galiojančios registracijos turėtojų pareigas, susijusias su galimybe naudotis duomenimis. Todėl, siekiant išvengti tolesnių sunkumų, būtina aiškiau apibrėžti valstybių narių pareigas, visų pirma pareigą patikrinti, ar registracijos turėtojas gali naudotis tos direktyvos II priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu. Tačiau, aiškiau apibrėžus esamas pareigas valstybėms narėms arba registracijos turėtojams, naujų išipareigojimų, palyginti su iki šiol priimtomis I priedą iš dalies keičiančiomis direktyvomis, neatsirastų.

- (11) Todėl Direktyva 91/414/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.
- (12) Sprendimu 2008/934/EB etridiazolas neįtrauktas į I priedą ir augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra tos medžiagos, registracija panaikinama iki 2011 m. gruodžio 31 d. Būtina išbraukti eilutę apie etridiazolą to sprendimo priede.
- (13) Todėl Sprendimas 2008/934/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (14) Šioje direktyvoje nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 91/414/EEB I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Sprendimo 2008/934/EB priedo eilutė apie etridiazolą išbraukiama.

3 straipsnis

Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2011 m. lapkričio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2011 m. gruodžio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 366, 1992 12 15, p. 10.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4 straipsnis

1. Vadovaudamasi Direktyva 91/414/EEB valstybės narės, jei būtina, iki 2011 m. lapkričio 30 d. iš dalies keičia arba panaikina galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos etridiazolo, registraciją.

Iki tos dienos jos turi patikrinti, ar laikomasi tos direktyvos I priede nurodytų reikalavimų, susijusių su etridiazolu, išskyrus įrašo B dalyje apibrėžtus su šia veikliąja medžiaga susijusius reikalavimus, ir ar registracijos turėtojas turi visą dokumentų rinkinį, atitinkantį tos direktyvos II priedo reikalavimus, arba ar gali juo naudotis pagal tos direktyvos 13 straipsnio sąlygas.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės iš naujo pagal Direktyvos 91/414/EEB VI priede nustatytus vienodus principus, vadovaudamasi tos direktyvos III priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu ir atsižvelgdamos į jos I priedo įrašo B dalį, susijusią su etridiazolu, įvertina kiekvieną registruotą augalų apsaugos produktą, kurio sudėtyje etridiazolas yra vienintelė veiklioji medžiaga arba viena iš keleto į Direktyvos 91/414/EEB I priedą ne vėliau kaip iki 2011 m. gegužės 31 d. įtrauktų veikliųjų medžiagų. Remdamosi tuo įvertinimu, jos nustato, ar produktas atitinka Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies b, c, d ir e punktuose išdėstytas sąlygas.

Nustačiusios, ar produktas atitinka minėtas sąlygas, valstybės narės:

- a) jei būtina, ne vėliau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje etridiazolas yra vienintelė veiklioji medžiaga, registraciją; arba
- b) jei būtina, iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje etridiazolas yra viena iš kelių veikliųjų medžiagų, registraciją ne vėliau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. arba iki tokiam pakeitimui ar panaikinimui atlikti nustatytos dienos, kuri nurodyta atitinkamoje direktyvoje arba direktyvose, kuriomis atitinkama medžiaga ar medžiagos buvo įtrauktos į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, pasirinkdamos vėliausią datą.

5 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 2011 m. birželio 1 d.

6 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Direktyvos 91/414/EEB I priedo lentelės pabaigoje įrašoma:

Nr.	Iprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas (1)	Įsigalioja	Įrašymo termino pabaiga	Konkrečios nuostatos
„332	Etridiazolas CAS Nr. 2593–15–9 CIPAC Nr. 518	etil-3-trichlorometil-1,2,4-tiadiazol-5-ilo eteris	≥ 970 g/kg	2011 m. birželio 1 d.	2021 m. gegužės 31 d.	<p>A DALIS</p> <p>Leidžiama naudoti tik kaip fungicidą su dirvožemiu nesiribojančiose sistemose šiltnamiuose.</p> <p>B DALIS</p> <p>Vertindamos paraiškas leisti naudoti augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra etridiazolo, kitais atvejais nei dekoratyviniams augalams, valstybės narės ypatingą dėmesį skiria 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems kriterijams ir užtikrina, kad visa būtina informacija būtų pateikta prieš suteikiant tokį leidimą.</p> <p>Įgyvendinant VI priede numatytus vienodus principus, atsižvelgiama į etridiazolo peržiūros ataskaitos, priimtos Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete 2011 m. sausio 28 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius.</p> <p>Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės:</p> <ol style="list-style-type: none"> Ypatingą dėmesį skiria rizikai su medžiaga dirbantiems asmenims ir darbuotojams ir užtikrina, kad naudojimo sąlygose būtų nustatytas tinkamų rizikos mažinimo priemonių taikymas; Užtikrina, kad taikomi tinkami atliekų tvarkymo metodai, susiję su auginimo sistemų, nesiribojančių su dirvožemiu, drėkinimo nuotekomis; Valstybės narės, leidžiančios nuotekų vandenį išleisti į kanalizacijos sistemą arba gamtinius vandens telkinius, užtikrina, kad būtų atliktas tinkamas rizikos vertinimas. Ypatingą dėmesį skiria rizikai vandens organizmams ir užtikrina, kad naudojimo sąlygose būtų nustatytas tinkamų rizikos mažinimo priemonių taikymas. <p>Susijusios valstybės narės reikalauja, kad būtų pateikta patvirtinamosios informacijos apie:</p> <ol style="list-style-type: none"> komerciniais tikslais pagamintos techninės medžiagos specifikaciją, pagrįstą tinkamais analitiniais duomenimis; priemaišų svarbą;

Nr.	Iprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Išgalioja	Įrašymo termino pabaiga	Konkrečios nuostatos
						<p>3. komerciniais tikslais pagamintos techninės medžiagos ir ekotoksiškumo dokumentų rinkiniuose naudotos bandymų medžiagos tapatumą;</p> <p>4. augalų metabolitų 5-hidroksi-etoksietridiazolo rūgšties ir 3-hidroksimeteletridiazolo svarbą;</p> <p>5. netiesioginį etridiazolo ir jo dirvožemio metabolitų dichlor-etridiazolo ir etridiazolo rūgšties poveikį požeminiam vandeniui ir dirvožemio organizmams;</p> <p>6. etridiazolo rūgšties plitimą atmosfera didelį ir mažą atstumą.</p> <p>Susijusios valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjas pateiktų Komisijai 1, 2 ir 3 punktuose nurodytą informaciją iki 2011 m. gruodžio 1 d. ir 4, 5 ir 6 punktuose nurodytą informaciją iki 2013 m. gegužės 31 d.“</p>

⁽¹⁾ Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatumą ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje.

KOMISIJOS DIREKTYVA 2011/30/ES

2011 m. kovo 7 d.

kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, kad būtų įtraukta veiklioji medžiaga fenbutatino oksidas, ir iš dalies keičiamas Komisijos sprendimas 2008/934/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

2 dalyje nurodytą darbų programą, bet neįtrauktų į jos I priedą, vertinimu įprasta ir skubos tvarka⁽⁵⁾, 14–19 straipsniuose.

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 451/2000⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1490/2002⁽³⁾ nustatytos išsamios Direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos darbo programos trečiojo etapo įgyvendinimo taisyklės ir nustatytas veikliųjų medžiagų, kurias reikia įvertinti, kad būtų galima jas įtraukti į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, sąrašas. Tame sąrašas yra fenbutatino oksidas.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1490/2002 11e straipsnį pranešėjas per du mėnesius nuo vertinimo ataskaitos projekto gavimo atsisakė siūlymo įtraukti tą veikliąją medžiagą į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. Todėl 2008 m. gruodžio 5 d. buvo priimtas Komisijos sprendimas 2008/934/EB dėl tam tikrų veikliųjų medžiagų neįtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą ir augalų apsaugos produktų, kuriuose yra tų medžiagų, registracijos panaikinimo⁽⁴⁾, kuriuo fenbutatino oksidas neįtrauktas į Direktyvos 91/414/EEB I priedą.
- (3) Vadovaudamasis Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalimi pirminis pranešėjas (toliau – pareiškėjas) pateikė naują paraišką prašydamas taikyti skubos tvarką, nustatytą 2008 m. sausio 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 33/2008, nustatančio išsamias Tarybos direktyvos 91/414/EEB nuostatų taikymo taisykles, susijusias su veikliųjų medžiagų, įtrauktų į šios direktyvos 8 straipsnio

- (4) Paraiška pateikta Belgijai, kuri Reglamentu (EB) Nr. 451/2000 paskirta ataskaitą rengiančia valstybe nare. Nustatytų skubos tvarkos terminų buvo laikytasi. Veikliosios medžiagos specifikacija ir nurodytos paskirtys yra tokios pačios, kokios nustatytos Sprendimu 2008/934/EB. Paraiška taip pat atitinka kitus Reglamento (EB) Nr. 33/2008 15 straipsnyje nustatytus turinio ir tvarkos reikalavimus.

- (5) Belgija įvertino pareiškėjo pateiktus papildomus duomenis ir parengė papildomą ataskaitą. 2009 m. gruodžio 1 d. ji šią ataskaitą pateikė Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) ir Komisijai. Tarnyba pateikė papildomą ataskaitą kitoms valstybėms narėms ir pareiškėjui, kad jie pateiktų pastabų, o gautas pastabas persiuntė Komisijai. Vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 33/2008 20 straipsnio 1 dalimi ir Komisijos prašymu, 2010 m. rugpjūčio 23 d. Tarnyba Komisijai pateikė išvadas dėl fenbutatino oksido⁽⁶⁾. Vertinimo ataskaitos projektą, papildomą ataskaitą ir Tarnybos išvadas valstybės narės ir Komisija peržiūrėjo Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitete ir 2011 m. sausio 28 d. pateikė kaip Komisijos fenbutatino oksido peržiūros ataskaitą.

- (6) Po įvairių tyrimų nustatyta, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra fenbutatino oksido, gali būti laikomi iš esmės atitinkančiais Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus, visų pirma dėl naudojimo atvejų, kurie buvo išnagrinėti ir išsamiai pateikti Komisijos peržiūros ataskaitoje. Todėl fenbutatino oksidą tikslinga įtraukti į I priedą, siekiant užtikrinti, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, visose valstybėse narėse būtų registruojami vadovaujantis tos direktyvos nuostatomis.

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2000 2 29, p. 25.

⁽³⁾ OL L 224, 2002 8 21, p. 23.

⁽⁴⁾ OL L 333, 2008 12 11, p. 11.

⁽⁵⁾ OL L 15, 2008 1 18, p. 5.

⁽⁶⁾ Europos maisto saugos tarnyba. „Bendros peržiūros išvados dėl veikliosios medžiagos pesticido fenbutatino oksido keliamos rizikos vertinimo“. EMST leidinys, 2010 m.; 8(9):1711. [73 p.]. doi: 10.2903/j.efsa.2010.1711. Pateikta www.efsa.europa.eu

- (7) Nepažeidžiant šios išvados, reikėtų gauti papildomos informacijos tam tikrais konkrečiais klausimais. Direktyvos 91/414/EB 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad medžiagos įtraukimas į I priedą gali priklausyti nuo tam tikrų sąlygų. Todėl tikslinga reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų daugiau informacijos, kuria patvirtinamos rizikos vertinimo išvados, pagrįstos naujausiomis mokslo žiniomis, susijusiomis su atitinkama priemaiša bis[hidroksibis(2-metil-2-fenilpropil)tin]oksidu (SD 31723). Minėta informacija turėtų būti susijusi su: genotoksikologine rizika, ekotoksikologiniu aspektu, taip pat spektrais, priemaišos laikymo stabilumu ir augalų apsaugo produktų analizės metodais.
- (8) Prieš įtraukiant veikliąją medžiagą į I priedą, turėtų būti skiriamas tinkamas laikotarpis, per kurį valstybės narės ir suinteresuotosios šalys galėtų pasirengti laikytis dėl veikliosios medžiagos įtraukimo atsiradusių naujų reikalavimų.
- (9) Nepažeidžiant Direktyvoje 91/414/EEB apibrėžtų pareigų, įtraukus veikliąją medžiagą į I priedą, valstybėms narėms turėtų būti suteiktas šešių mėnesių laikotarpis nuo tos medžiagos įtraukimo, per kurį jos patikslintų galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra fenbutatino oksido, registraciją, siekdamos įsitikinti, kad laikomasi Direktyvoje 91/414/EEB, ypač jos 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir I priede išdėstytų atitinkamų sąlygų. Valstybės narės atitinkamai turėtų iš dalies keisti, pakeisti arba panaikinti galiojančią registraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB nuostatas. Nukrypstant nuo pirmiau minėto galutinio termino, reikėtų suteikti ilgesnį laikotarpį, per kurį pagal Direktyvoje 91/414/EEB nustatytus vienodus principus būtų pateikiamas ir vertinamas III priede nurodytas visas kiekvieno augalų apsaugos produkto kiekvienos numatytos paskirties dokumentų rinkinys.
- (10) Ankstesnė patirtis, įgyta į Direktyvos 91/414/EEB I priedą įtraukiant veikliąsias medžiagas, įvertintas remiantis 1992 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3600/92, nustatančio išsamias darbų programos, minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisykles⁽¹⁾, nuostatomis, rodo, kad gali kilti sunkumų išaiškinant galiojančios registracijos turėtojų pareigas, susijusias su galimybe naudotis duomenimis. Todėl, siekiant išvengti tolesnių sunkumų, būtina aiškiau apibrėžti valstybių narių pareigas, visų pirma pareigą patikrinti, ar registracijos turėtojas gali naudotis tos direktyvos II priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu. Tačiau, aiškiau apibrėžus esamas pareigas valstybėms narėms arba registracijos turėtojams, naujų įsipareigojimų, palyginti su iki šiol priimtomis I priedą iš dalies keičiančiomis direktyvomis, neatsirastų.
- (11) Todėl Direktyva 91/414/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.

- (12) Sprendimu 2008/934/EB fenbutatino oksidas neįtrauktas į I priedą ir augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra tos medžiagos, registracija panaikinama iki 2011 m. gruodžio 31 d. Būtina išbraukti eilutę apie fenbutatino oksidą to sprendimo priede.
- (13) Todėl Sprendimas 2008/934/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (14) Šioje direktyvoje nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 91/414/EEB I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Sprendimo 2008/934/EB priedo eilutė apie fenbutatino oksidą išbraukiama.

3 straipsnis

Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2011 m. lapkričio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2011 m. gruodžio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4 straipsnis

1. Vadovaudamasi Direktyva 91/414/EEB valstybės narės, jei būtina, iki 2011 m. lapkričio 30 d. iš dalies keičia arba panaikina galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos fenbutatino oksido, registraciją.

Iki tos dienos jos turi patikrinti, ar laikomasi tos direktyvos I priede nurodytų reikalavimų, susijusių su fenbutatino oksidu, išskyrus įrašo B dalyje apibrėžtus su šia veikliąja medžiaga susijusius reikalavimus, ir ar registracijos turėtojas turi visą dokumentų rinkinį, atitinkantį tos direktyvos II priedo reikalavimus, arba ar gali juo naudotis pagal tos direktyvos 13 straipsnio sąlygas.

⁽¹⁾ OL L 366, 1992 12 15, p. 10.

2. Nukrypdomas nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės iš naujo pagal Direktyvos 91/414/EEB VI priede nustatytus vienodus principus, vadovaudamosi tos direktyvos III priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu ir atsižvelgdamos į jos I priedo įrašo B dalį, susijusią su fenbutatino oksidu, įvertina kiekvieną registruotą augalų apsaugos produktą, kurio sudėtyje fenbutatino oksidas yra vienintelė veiklioji medžiaga arba viena iš keleto į Direktyvos 91/414/EEB I priedą ne vėliau kaip iki 2011 m. gegužės 31 d. įtrauktų veikliųjų medžiagų. Remdamosi tuo įvertinimu, jos nustato, ar produktas atitinka Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies b, c, d ir e punktuose išdėstytas sąlygas.

Nustačiusios, ar produktas atitinka minėtas sąlygas, valstybės narės:

- a) jei būtina, ne vėliau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje fenbutatino oksidas yra vienintelė veiklioji medžiaga, registraciją; arba
- b) jei būtina, iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje fenbutatino oksidas yra viena iš kelių veikliųjų

medžiagų, registraciją ne vėliau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. arba iki tokiam pakeitimui ar panaikinimui atlikti nustatytos dienos, kuri nurodyta atitinkamoje direktyvoje arba direktyvose, kuriomis atitinkama medžiaga ar medžiagos buvo įtrauktos į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, pasirinkdamos vėliausią datą.

5 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 2011 m. birželio 1 d.

6 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Direktyvos 91/414/EEB I priedo lentelės pabaigoje įrašoma:

Nr.	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Išgalioja	Įrašymo termino pabaiga	Konkrečios nuostatos
„338	Fenbutatino oksidas CAS Nr. 13356–08–6 CIPAC Nr. 359	bis[tris(2-metil-2-fenilpropil)-tin]oksidai	≥ 970 g/kg Priemaišos: bis[hidroksibis(2-metil-2-fenilpropil)-tin]oksidai (SD 31723); ne daugiau kaip 3g/kg	2011 m. birželio 1 d.	2021 m. gegužės 31 d.	<p>A DALIS</p> <p>Leidžiama naudoti tik kaip akaricidą šiltnamiuose.</p> <p>B DALIS</p> <p>Įgyvendinant VI priede numatytus vienodus principus, atsižvelgiama į fenbutatino oksido peržiūros ataskaitos, priimtos Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete 2011 m. sausio 28 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius.</p> <p>Atlikdamos šį bendrą vertinimą, valstybės narės turi ypatingą dėmesį skirti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Techninei priemaišos sudėties specifikacijai; — Likučių koncentracijai mažų rūšių pomidoruose (vyšniniuose pomidoruose); — Operatoriaus saugai. Naudojimo sąlygose turi būti nurodyta naudoti tinkamas asmens apsaugos priemones, jei būtina; — Vandens organizmams kylančiai rizikai. <p>Prereikis registracijos sąlygose turi būti numatytos rizikos mažinimo priemonės.</p> <p>Susijusios valstybės narės prašo pateikti informacijos, kuria patvirtinamos rizikos vertinimo išvados, pagrįstos naujausiomis mokslo žiniomis, susijusiomis su priemaiša SD 31723. Minėta informacija yra susijusi su:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) genotoksikologine rizika; b) ekotoksikologiniu aspektu; c) spektrais, laikymo stabilumu ir preparatų analizės metodais. <p>Susijusios valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjas šią patvirtinamąją informaciją pateiktų Komisijai iki 2013 m. gegužės 31 d.“</p>

⁽¹⁾ Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatumą ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje

KOMISIJOS DIREKTYVA 2011/31/ES

2011 m. kovo 7 d.

kuria dėl veikliosios medžiagos metilpirimifoso naudojimo srities susiaurinimo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą Nr. 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 5 dalį medžiagų įtraukimas bet kuriuo metu gali būti peržiūrimas, jeigu yra požymių, kad nebesilaikoma šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų kriterijų.
- (2) Komisijos direktyva 2007/52/EB ⁽²⁾ metilpirimifosas buvo įtrauktas į veikliųjų medžiagų sąrašą Direktyvos 91/414/EEB I priede. Tačiau dėl konkrečių su šia medžiaga susijusių nuostatų pranešėjas turėjo pateikti tolesnių tyrimų, kuriais būtų patvirtintas poveikio operatoriams vertinimas, duomenis.
- (3) 2009 m. rugsėjo 22 d. tokių tyrimų duomenis pranešėjas pateikė Jungtinei Karalystei, kuri Komisijos reglamentu (EB) Nr. 451/2000 ⁽³⁾ buvo paskirta ataskaitą rengiančia valstybe nare.
- (4) Jungtinė Karalystė įvertino tų tyrimų duomenis ir 2010 m. vasario 25 d. Komisijai pateikė vertinimo ataskaitos projekto papildymą, kuris buvo išsiųstas kitoms valstybėms narėms, Europos maisto saugos tarnybai (EMST) ir pranešėjui, kad jie pateiktų pastabų. Atsižvelgdamos į vertinimo ataskaitos projektą, valstybės narės ir Komisija minėtą papildymą apsvarstė Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitete ir 2011 m. sausio 28 d. pateikė kaip peržiūrėtą 2007 m. kovo 16 d. Komisijos metilpirimifoso peržiūros ataskaitą.
- (5) Iš tyrimų, kurių duomenys įtraukti į galutinę 2011 m. sausio 28 d. peržiūros ataskaitą, matyti, kad pavojus operatoriams, kai darbas atliekamas naudojant rankinius prietaisus, yra nepriimtinas.

(6) Atsižvelgiant į vertinimo ataskaitos projektą, jo priedą ir pastabas, kurias pateikė valstybės narės, EMST ir pranešėjas, toliau galioja išvada, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra metilpirimifoso, gali būti laikomi iš esmės atitinkančiais Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus, visų pirma dėl naudojimo paskirčių, kurios buvo išnagrinėtos ir išsamiai aprašytos Komisijos peržiūros ataskaitoje. Tačiau turi būti draudžiama naudoti į sąrašą įtrauktą metilpirimifosą, kai darbas atliekamas naudojant rankinius prietaisus.

(7) Todėl tikslinga Direktyvą 91/414/EEB atitinkamai iš dalies pakeisti.

(8) Šioje direktyvoje nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 91/414/EEB I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Valstybės narės ne vėliau kaip 2011 m. spalio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2011 m. lapkričio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

Vadovaudamosi Direktyva 91/414/EEB, valstybės narės, jei būtina, iki 2011 m. spalio 31 d. iš dalies keičia arba panaikina galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos metilpirimifoso, registraciją.

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.⁽²⁾ OL L 214, 2007 8 17, p. 3.⁽³⁾ OL L 55, 2000 2 29, p. 25.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Direktyvos 91/414/EEB I priedo lentelės 162 eilutė pakeičiama taip:

„162	metilpirimifosas CAS N° 29232–93–7 CIPAC N° 239	O-2-dietilamino-6-metilpirimidin-4-il O,O- dimetilfosforotioatas	≥ 880 g/kg	2007 m. spalio 1 d.	2017 m. rugsėjo 30 d.	<p>A DALIS</p> <p>Leidžiama naudoti tik kaip insekticidą nuimtam derliui sandėliuoti.</p> <p>Neleidžiama naudoti, kai darbas atliekamas naudojant rankinius prietaisus.</p> <p>B DALIS</p> <p>Vertindamos paraiškas registruoti augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra metilpirimifoso ir kurie nėra skirti naudoti su automatizuotomis sistemomis tuščiuose grūdų sandėliuose, valstybės narės ypatingą dėmesį skiria 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems kriterijams ir užtikrina, kad prieš registruojant tokius produktus būtų pateikti visi būtini duomenys ir informacija.</p> <p>Igyvendinant VI priede numatytus vienodus principus, atsižvelgiama į metilpirimifoso peržiūros ataskaitos, priimtos Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete 2007 m. kovo 16 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius.</p> <p>Atlikdamos šį bendrą vertinimą, valstybės narės privalo kreipti ypatingą dėmesį į:</p> <ul style="list-style-type: none"> — operatoriaus saugą. Leistuose naudojimo sąlygose turi būti nustatytos tinkamos asmens ir kvėpavimo takų apsaugos priemonės bei rizikos mažinimo priemonės, skirtos sąlyčiui sumažinti, — su maistu suvartojamų likučių poveikį vartotojams atsižvelgiant į būsimus didžiausių likučių koncentracijų pakeitimus.“
------	---	---	------------	---------------------	-----------------------	--

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS 2011/146/BUSP

2011 m. kovo 7 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/145/BUSP, atnaujinantis priemones, remiančias veiksmingą Tarptautinio baudžiamojo tribunolo buvusieji Jugoslavijai (TBTB) mandato įgyvendinimą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2010 m. kovo 8 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/145/BUSP ⁽¹⁾.
- (2) Sprendime 2010/145/BUSP numatytas priemones reikėtų atnaujinti papildomam 12 mėnesių laikotarpiui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tarybos sprendimo 2010/145/BUSP 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną. Jis nustoja galioti 2012 m. kovo 16 d.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

CZOMBA S.

⁽¹⁾ OL L 58, 2010 3 9, p. 8.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 29 d.

dėl pagalbos schemos C 4/09 (ex N 679/97) kurią Prancūzija taikė radijui

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 6483)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/147/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą ⁽²⁾,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis teikti pastabas pagal minėtus straipsnius ⁽³⁾,

kadangi:

finansavimo tvarką ⁽⁷⁾. Minėtame sprendime Komisija padarė išvadą, kad taip iš dalies pakeista pagalbos schema neprieštarauja vidaus rinkai, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 107 straipsnio 3 dalies c punkte. Šis pakeitimas galioja dešimt metų nuo 2003 m. sausio 1 d.

(3) 2008 m. gruodžio 22 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 1997 m. lapkričio 10 d. Komisijos sprendimą dėl 1997–2002 m. laikotarpio pripažino neteisėtu. Todėl Komisija ėmėsi visų reikiamų priemonių konstatuoti neteisėtai padėčiai ištaisyti ir iš naujo išnagrinėjo Prancūzijos institucijų pateiktą informaciją (daugiau informacijos apie šią procedūrą pateikiama 3 dalyje „Procedūros pradėjimo priežastys“).

(4) 2009 m. vasario 11 d. raštu Komisija informavo Prancūzijos Respubliką apie sprendimą pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl šios pagalbos.

1. PROCEDŪRA

(1) 1997 m. spalio 2 d. raštu Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai apie pagalbos schemą Nr. 679/97 – dekreto, kuriuo siekiama iš dalies keisti jau taikomą pagalbos radijui schemą, projektą ⁽⁴⁾. 1997 m. lapkričio 10 d. sprendimu ⁽⁵⁾ Komisija pritarė, kad ši pagalbos radijui schema būtų pratęsta dešimt metų.

(2) 2003 m. liepos 28 d. sprendimu ⁽⁶⁾ Komisija leido iš dalies keisti minėtą pagalbos schemą. Prancūzijos institucijos siūlė iš dalies keisti, pvz., pagalbos schemos

(5) Komisijos sprendimas pradėti minėtą procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽⁸⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl šios pagalbos.

(6) 2009 m. balandžio 23 d. raštu Prancūzijos Respublika perdavė pastabas dėl priemonės.

(7) Kitų pastabų dėl pagalbos iš suinteresuotų šalių Komisija negavo.

2. IŠSAMUS PAGALBOS APIBŪDINIMAS

(8) Aptariamą priemonę sudaro pagalbos nedidelėms vietinėms Prancūzijos radijo stotims, kurios atlieka tam tikrą vaidmenį palaikant vietos bendruomenės socialinius ryšius ir kurių komercinės pajamos iš reklamos ir paramos neviršija 20 % apyvartos, schema.

⁽¹⁾ 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Naujųjų straipsnių nuostatos iš esmės atitinka senųjų straipsnių nuostatas. Šiame sprendime nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius laikomos, jei reikia, nuorodomis į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

⁽²⁾ OL L 1, 1994 1 3, p. 3.

⁽³⁾ OL C 223, 2009 9 16, p. 15. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:223:0015:0019:LT:PDF>.

⁽⁴⁾ 1992 m. rugsėjo 30 d. Dekretas 92–1053.

⁽⁵⁾ 1997 m. lapkričio 10 d. Prancūzijos institucijų raštas, valstybės pagalba N 679/97, OL C 120, 1999 5 1, p. 2, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:1999:120:0002:0002:FR:PDF>.

⁽⁶⁾ Valstybės pagalba Nr. NN 42/03 (ex N752/02), OL C 219, 2003 9 16, p. 3, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2003:219:0002:0003:FR:PDF>, http://ec.europa.eu/community_law/state_AIDS/comp-2003/nn042-03.pdf.

⁽⁷⁾ Žr. 14 konstatuojamąją dalį.

⁽⁸⁾ Žr. 1 išnašą.

(9) Pagalba finansuota iš parafiskalinio mokesčio, kuriuo apmokestintos lėšos iš radijuje ir televizijoje transliuotos reklamos.

(10) Kompetentinga institucija, Radijo paramos fondas (RPF), gali skirti trejopą paramą:

a) nustatytos tarifo ribos neviršijančias subsidijas naujoms bendruomeninio radijo stotims, kurias patvirtino Aukščiausioji garso ir vaizdo transliacijų taryba, įkurti;

b) subsidijas veiklai, kurių didėjančią ir mažėjančią tarifą nustato subsidijas skirianti komisija, galinti jas padidinti iki nustatytų ribų atsižvelgdama į stoties pastangas vidaus administravimo srityje ir veiklą švietimo, asociacijų, kultūros arba vietos bendruomenės socialinių ryšių srityje;

c) pagalbą įrangai įsigyti, kuria 50 % prisidedama prie reikalavimus atitinkančių radijo stočių inventoriaus atnaujinimo, kuri gali būti skiriama tik kas penkerius metus ir negali viršyti nustatytos tarifo ribos.

(11) Nuo 1989 m. taikoma schema keletą kartų iš dalies keista – visiems pakeitimams, apie kuriuos pranešta Komisijai, ji pritarė 1990, 1992, 1997 ir 2003 m.

2.1. Pagalbos gavėjai

(12) Pagal projektą, apie kurį pranešė Prancūzijos institucijos, įgyvendinama pagalbos schema, nustatyta 1986 m. rugsėjo 30 d. Komunikacijos laisvės įstatymo 80 straipsniu, iš dalies pakeistu 1989 m. sausio 17 d. Įstatymo Nr. 89–25 25 straipsniu ir 1990 m. gruodžio 29 d. Įstatymo Nr. 90–1170 27 straipsniu:

„Pagalba radijo transliavimo elektromagnetinėmis bangomis stotims, kurių komercinės lėšos iš eteryje transliuojamos prekių ženklų reklamos arba paramos skelbimų sudaro mažiau nei 20 % visos apyvartos, taikoma Valstybės tarybos dekretu nustatyta tvarka.

Ši pagalba finansuojama iš parafiskalinio mokesčio, kuriuo apmokestinamos lėšos iš radijuje ir televizijoje transliuojamos reklamos.

Į pajamas, kurias radijo transliavimo elektromagnetinėmis bangomis stotys gauna transliuodamos skelbimus, skirtus kolektyviniams arba bendrojo intereso veiksams remti, neatsižvelgiama nustatant šio straipsnio pirmoje pastraipoje minėtą ribą.“

2.2. Pagalbos finansavimo būdas

(13) Kalbant apie pagalbos schemos finansavimą, projekto, apie kurį Prancūzijos institucijos pranešė 1997 m. spalio 2 d., tapusio 1997 m. gruodžio 29 d. Dekretu Nr. 97–1263 dėl parafiskalinio mokesčio, kurio lėšos pervedamos Radijo paramos fondui, įvedimo⁽⁹⁾, 1 straipsnyje nustatyta:

„Nuo 1998 m. sausio 1 d. penkerių metų laikotarpiui įvedamas parafiskalinis mokestis už radijuje ir televizijoje transliuojamą reklamą (toliau – reklamos bendrovių mokestis), iš kurio bus finansuojamas pagalbos teikti radijo transliavimo paslaugas leidimo turėtojams, kurių komercinės lėšos iš eteryje transliuojamos prekių ženklų reklamos arba paramos skelbimų sudaro mažiau nei 20 % visos apyvartos, fondas. Šio mokesčio tikslas – remti radijo transliavimą.“

Šio dekreto 2 straipsnyje nustatyta:

„Mokesčiu apmokestinamos reklamos užsakovų už Prancūzijos teritorijoje transliuojamus reklamos skelbimus sumokėtos sumos, išskyrus agentūrų komisinį mokestį ir pridėtinės vertės mokestį.

Jį moka reklamos skelbimus administruojantys subjektai.

Bendru biudžeto ir ryšių ministrų potvarkiu nustatomas kas ketvirtį iš reklamos bendrovių renkamo mokesčio tarifas, neperžengiant šių ribų:

[...]

Šio dekreto 4 straipsnyje patikslinta, kad 2 straipsnyje nurodytą mokestį, kuris pervedamas Radijo paramos fondui, taiko, apskaičiuoja ir renka Generalinė mokesčių inspekcija, vadovaudamasi tokiomis pat taisyklėmis, garantijomis ir sankcijomis, kokios numatytos pridėtinės vertės mokesčiui.

⁽⁹⁾ Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys, 1997 12 30, p. 19194.

(14) Šios nuostatos iš dalies pakeistos keičiant pagalbos schemą, apie kurią pranešta Komisijai ir kurią ji leido įgyvendinti 2003 m. liepos 28 d. sprendimu ⁽¹⁰⁾. Pagal naujas taisykles parafiskaliniu mokesčiu apmokestinamos tik Prancūzijos teritorijoje įsisteigusios reklamos bendrovės.

3. PROCEDŪROS PRADĖJIMO PRIEŽASTYS

(15) 1997 m. Sprendimu N 679/97 Komisija pritarė, kad būtų iš dalies keičiama pagalbos schema, kurią sudaro finansavimo iš parafiskalinio mokesčio už radijuje arba televizijoje transliuojamą reklamą mechanizmas. Minėtame sprendime neanalizuotas finansavimo metodas. 1997 m. sprendimas galiojo iki 2003 m., kuriais buvo pakeistas nauju sprendimu leisti įgyvendinti pagalbą NN42/2003 ⁽¹¹⁾.

(16) 2004 m. rugpjūčio 3 d. *Régie Networks*, stambios Prancūzijos radijo stoties – NRJ – reklamos padalinys, Liono teisme užginčijo 2001 m. sumokėtą mokestį (152 524 EUR). Prašymas priimti prejudicinį sprendimą šioje byloje buvo perduotas Teisingumo Teismui, kuris turėjo įvertinti 1997 m. lapkričio 10 d. Komisijos sprendimo leisti įgyvendinti pagalbą teisėtumą.

(17) 2008 m. gruodžio 22 d. sprendimu ⁽¹²⁾ Teisingumo Teismas 1997 m. sprendimą pripažino neteisėtu, nes Komisija neįvertino nagrinėjamos priemonės finansavimo metodo.

(18) Sprendimo 89 punkte Teismas primena, kad nagrinėdama pagalbos schemą Komisija privalo būtinai atsižvelgti į pagalbos finansavimo būdą, jei šis yra sudedamoji priemonės dalis. Sprendimo 99 punkte Teismas patikslina, kad mokestis yra sudedamoji pagalbos priemonės dalis, kai pagal atitinkamas nacionalines taisykles egzistuoja privalomas mokesčio ir aptariamų pagalbos tarpusavio ryšys, jei mokestinės pajamos būtinai skiriamos pagalbai finansuoti ir tiesiogiai lemia jos dydį, taigi daro įtaką pagalbos neprieštaravimo vidaus rinkai vertinimui.

(19) Sprendimo 112 punkte patikrinęs, ar šiuo atveju įvykdytos visos sąlygos, Teismas konstatuoja, kad reklamos bendrovių mokestis yra sudedamoji pagalbos radijui, iš kurio ji finansuojama, schemos dalis. Todėl nagrinėdama aptariamą pagalbos schemą Komisija būtinai turėjo atsižvelgti į minėtą mokestį, tačiau Sprendime NN 42/03 to nepadarė.

⁽¹⁰⁾ Valstybės pagalba NN 42/03 (ex N752/02), OL C 219, 2003 9 16, p. 3. Žr. 5 išnašą.

⁽¹¹⁾ Žr. 10 išnašą.

⁽¹²⁾ Byla *Régie Networks*, C-333/07, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62007C0333:LT:HTML>.

(20) Po Teismo sprendimo, kuriuo 1997 m. lapkričio 10 d. Komisijos sprendimas pripažintas neteisėtu, ji ėmėsi visų reikiamų priemonių konstatuoti neteisėtai padėčiai ištaisyti ir iš naujo išnagrinėjo Prancūzijos institucijų pateiktą informaciją. Todėl 2009 m. vasario 11 d. pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį Komisija pradėjo oficialią pažaidimo nagrinėjimo procedūrą Nr. C4/2009 ⁽¹³⁾.

4. PRANCŪZIJOS PASTABOS

(21) 2009 m. balandžio 23 d. raštu Prancūzijos institucijos perdavė Komisijai šias pastabas:

a) aptariamam laikotarpiu per metus vidutiniškai būdavo surenkama ir sumokama 20 mln. EUR, kurie būdavo paskirstomi daugiau kaip 500 gavėjų;

b) neginčijama, kad parafiskalinį mokestį taip pat mokėjo Prancūzijoje iš kitose valstybėse narėse įsisteigusių stočių ar bendrovių radijo transliavimo paslaugas teikę užsienio ūkinės veiklos vykdytojai, tačiau jų neįmanoma nustatyti;

c) pagalbos neįmanoma susigrąžinti iš esmės dėl dviejų priežasčių: pirma, apie pagalbos schemą reikiamai kelis kartus pranešta Komisijai, kurią ji patvirtino, – tai sukėlė teisėtą pagalbos gavėjų pasitikėjimą; antra, dėl dabartinės finansinės pagalbos gavėjų padėties Prancūzijos institucijoms negali susigrąžinti skirtų lėšų.

5. PAGALBOS VERTINIMAS

5.1. Teisinis vertinimo pagrindas

(22) Aptariama pagalbos schema vertinama remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalimi.

5.2. Pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalies apibrėžtį

(23) SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad:

„Išskyrus tuos atvejus, kai [ši sutartis] nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.“

⁽¹³⁾ Žr. 1 išnašą.

(24) Šis atvejis analizuojamas atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 1 dalyje išdėstytas sąlygas.

a) *Iš valstybės išteklių suteikta pagalba*

Pagalbos schema finansuojama iš įstatymais ir kitais teisės aktais nustatyto parafiskalinio mokesčio, kurį renka mokesčių administracija ir kuriuo apmokestinama radijuje ir televizijoje transliuojama reklama.

Taigi, pagalba teikiama iš Prancūzijos valstybės viešųjų išteklių.

b) *Konkurencijos iškraipymas arba galimas jos iškraipymas palaikant tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą*

Pagalbos schema palaikomas tik radijo transliavimo elektromagnetinėmis bangomis paslaugų teikimas. Pagalbos gavėjai yra tokių paslaugų teikėjai, kurių lėšos iš reklamos sudaro mažiau nei 20 % visos apyvartos. Šios stotys klausytojų ir lėšų iš reklamos srityje konkuruoja su kitomis radijo transliavimo Prancūzijos teritorijoje stotimis, kurių komercinės lėšos viršija šią ribą ir kurios negauna valstybinės paramos pagal pagalbą schemą.

Taigi aptariama pagalba iškraipo konkurenciją tarp minėtą pagalbą gaunančių ir minėtos pagalbos negaunančių paslaugų teikėjų arba bent gali ją iškraipyti.

c) *Įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai*

Prancūzijos teritorijoje pagalbos gavėjų elektromagnetinėmis bangomis transliuojamos radijo laidos gali būti girdimos kitose valstybėse narėse, nors tik pasienio zonos. Be to, matyti, kad įstatymais ir kitais teisės aktais, apie kuriuos pranešta, nustatyti parafiskaliniu mokesčiu taip pat apmokestinamos lėšos iš reklamos, gautos už paslaugas, suteiktas Prancūzijos teritorijoje iš kitų valstybių narių.

Taigi, pagalbos schema, apie kurią pranešta, daro arba gali daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

d) *Išvada dėl valstybės pagalbos buvimo*

Atsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad pagalbos radijui schemai, apie kurią pranešė Prancūzijos institucijos, turi

būti taikomos SESV 107 straipsnio 1 dalies nuostatos. Darydama prielaidą, kad minėta schema yra valstybės pagalba, Komisija turi išanalizuoti, ar ji neprieštarauja vidaus rinkai. Pagal minėtą sprendimą *Régie Networks*, nagrinėjant, ar ši schema neprieštarauja vidaus rinkai, reikia atsižvelgti į reklamos bendrovių mokesčių, iš kurio finansuojama aptariama pagalba.

4.3. Pagalbos neprieštaravimas vidaus rinkai pagal SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalis

(25) Pagalbos priemonės, apie kurią pranešta, tikslas ir taikymo sritis akivaizdžiai netenkina SESV 107 straipsnio 2 dalies ir 3 dalies a bei b punktų sąlygų.

(26) Pagalbos schema siekiama remti Prancūzijos teritorijoje radijo transliavimo elektromagnetinėmis bangomis paslaugas teikiančias stotis, visų pirmas tas, kurios gauna mažiausiai lėšų iš reklamos, taigi ir užtikrinti žiniasklaidos įvairovę Prancūzijos teritorijoje – tai teisėtas bendro pobūdžio tikslas. Pagalba gavėjams galėtų būti nagrinėjama atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte išdėstytas sąlygas. Šiame punkte nustatyta, kad: „Vidaus rinkai neprieštaraujanti gali būti laikoma: pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui (...)“. Šiuo atveju Komisija turi pasverti teigiamą ir neigiamą priemonės poveikį.

(27) Ankstesniuose sprendimuose Komisija padarė išvadą, kad aptariama pagalbos schema daro teigiamą poveikį ir neprieštarauja vidaus rinkai visų pirma todėl, kad ši pagalbos schema padeda įgyvendinti tiksliai nustatytą bendro pobūdžio tikslą. Ja siekiama palaikyti Prancūzijos teritorijoje radijo transliavimo paslaugas teikiančių stočių įvairovę. Atsižvelgiant į socialinius, kultūrinius ir vietinius interesus, ja remiamos nedidelės stotys, kurių klausytojai vietiniai, – tai teisėtas bendrojo pobūdžio tikslas. Be to, pagalbos schema, kuria remiamos vietinės stotys, nedaug iškraipo konkurenciją ir netrikdo tarpusavio prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendrajam interesui. Atsižvelgiant į minėtų stočių paskirtį ir dydį, konkurencijos tarp jų ir tokių pat paslaugų teikėjų kitoje valstybėje narėje iškraipymas – minimalus. Todėl šios schemos įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai itin menka.

(28) Vis dėlto, išnagrinėjus Dekreto Nr. 97–1263 3 ir 6 straipsnius, matyti, kad pagalbos schemos finansavimas iš parafiskalinio mokesčio yra sudedamoji priemonės dalis, kaip tai jau konstatavo Teismas sprendime *Régie Networks* (99–112 punktai).

- (29) Kaip Teismas priminė sprendimo *Régie Networks* 89 punkte, „dėl pagalbos finansavimo būdo visa pagalbos schema gali būti nesuderinama su [vidaus] rinka. Todėl pagalba negali būti nagrinėjama neatsižvelgiant į finansavimo būdo poveikį. Atvirksčiai – Komisija, nagrinėdama pagalbos priemonę, būtinai turi atsižvelgti į pagalbos finansavimo būdą, kai jis yra sudėtinė pagalbos priemonės dalis (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo Van Calster ir kt. 49 punktą ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo Pearle ir kt., C-345/02, Rink. p. I-7139, 29 punktą).“
- (30) Taigi Komisija, nagrinėdama, ar pagalbos schema neprieštaruoja vidaus rinkai, turi atsižvelgti į minėtą mokestį. Panašu, kad aptariamas reklamos bendrovių mokestis prieštaruoja Komisijos ne kartą pabrėžtam ir 1970 m. birželio 25 d. sprendime *Prancūzija prieš Komisiją* (C-47/69, Rink. p. 487) Teismo įtvirtinam bendrajam principui, pagal kurį importuoti produktai arba paslaugos neturi būti apmokestinami parafiskaliniais mokesčiais, skirtais pagalbos, kurią gauna tik nacionalinės įmonės, schemai finansuoti. Teismas pateikia šią išvadą sprendimo *Régie Networks* 115 punkte.
- (31) Komisijos nuomone, radijo transliavimo elektromagnetinėmis bangomis paslaugų, kurias Prancūzijoje teikė kitose valstybėse narėse įsisteigusios stotys, negalinčios gauti pagalbos pagal schemą, apie kurią pranešta, apmokestinimas trikdo tarpusavio prekybos sąlygas taip, kad prieštaruoja bendrajam interesui. Nors schemos, apie kurią pranešta, dalies, susijusios su pagalba gavėjams, bendrasis tikslas yra teisėtas ir gali būti laikomas neprieštarujančiu vidaus rinkai, to negalima pasakyti apie minėtos schemos finansavimo būdą.

6. IŠVADOS

- (32) Atsižvelgdama į tai, Komisija daro išvadą, kad remiantis visų pirma SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte išdėstytais kriterijais, ši pagalbos schema gali būti pripažinta neprieštarujančia vidaus rinkai. Tačiau Komisija negali pritarti šios schemos finansavimo būdai.
- (33) Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad 2009 m. balandžio 23 d. rašte Prancūzijos institucijos tvirtino negalinčios nustatyti Prancūzijoje iš kitose valstybėse narėse įsisteigusių stočių ar bendrovių radijo transliavimo paslaugas teikiančių užsienio ūkinės veiklos vykdytojų (t. y. juos išskirti iš kitų parafiskalinio mokesčio, iš kurio finansuojama pagalbos schema, mokėtojų). Komisija gali sutikti, kad sunku administraciškai juos nustatyti, nes faktai seni. Vis dėlto, remiantis Prancūzijos institucijų paaiškinimu, nepanašu, kad pats prabėgęs laikas šiuo atveju būtų neįveikiama kliūtis mokesčio mokėtojams nustatyti. Tačiau Prancūzijos institucijos nurodė, kad ne visada įmanoma remiantis turimais duomenimis nustatyti, ar Prancūzijoje arba iš kitos valstybės narės transliuojančios bendrovės yra mokesčio mokėtojos. Tokiu atveju jos turi per šešis mėnesius nuo šio sprendimo pranešimo kiekvienam mokesčio mokėtojui pranešti apie jo teisę į kompensaciją, jei jis transliavo Prancūzijoje iš kitos valstybės narės. Administracija turi imtis visų turimų priemonių mokesčio mokėtojams nustatyti. Tačiau abejotina, ar Prancūzijos institucijos pačios pajėgs nustatyti visus šio mokesčio mokėtojus, todėl jos taip pat turės reikiamai pavišinti lėšų kompensavimo priemones, kad atitinkami ūkinės veiklos vykdytojai galėtų pranešti apie save.
- (34) Niekas netrukdo, kad Prancūzija šiems ūkinės veiklos vykdytojams sudarytų sąlygas pasinaudoti teise atgauti 1997–2002 m. neteisėtai surinktą mokestį. Prancūzija galės užtikrinti, kad pagalbos schemos finansavimo būdas neprieštarautų vidaus rinkai, kompensuodama vidaus rinkai prieštarujančių mokesčių sumas šiomis sąlygomis:
- nustačiusios ūkinės veiklos vykdytojus, Prancūzijos institucijos turi kreiptis į kiekvieną iš jų, pranešdamos apie jų teisę į kompensaciją ir reikiamai pavišindamos priemones, visų pirma, specialiuose žurnaluose visoje Europos Sąjungoje⁽¹⁴⁾,
 - mokesčio mokėtojams turi būti suteikta galimybė pateikti prašymą skirti kompensaciją per trejus metus nuo pavišimo⁽¹⁵⁾,
 - lėšos turi būti kompensuotos vėliausiai per šešis mėnesius nuo prašymo pateikimo datos⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁴⁾ Atsižvelgiant į jos 2003 m. sienas.

⁽¹⁵⁾ Tai įprastas ir priimtinas galintis būti laikomas laikotarpis, per kurį Prancūzijos mokesčių administracija atsako į mokesčių mokėtojų paklausimus.

⁽¹⁶⁾ Šis laikotarpis nustatytas 2004 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendime dėl Prancūzijos įvesto mėsos supirkimo (skerdimo) mokesčio. Panašu, kad šiuo atveju nėra pagrindo ir priežasties taikyti kitoki laikotarpį.

- be kompensuojamų sumų, turi būti kompensuojamos ir palūkanos, faktiškai skaičiuojamos nuo datos, kurią pradėtas mokėti mokestis, iki faktinio lėšų kompensavimo datos, remiantis mišriu pagrindu ir pagal analogiją imant pavyzdžiu objektyvią normą, nustatytą 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles⁽¹⁷⁾, 9 straipsnyje,
- Prancūzijos institucijos turi sutikti su visais pagrįstais aptariamų ūkinės veiklos vykdytojų pateiktais mokesčio mokėjimo įrodymais,
- teisei į kompensaciją negali būti taikomos kitos sąlygos,
- kas šešis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą datos Prancūzijos institucijos turi siųsti Komisijai reguliarias ataskaitas apie kompensavimo eigą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Prancūzijos taikyta pagalbos schema neprieštarauja vidaus rinkai, jei vykdomos 2 straipsnyje numatytos sąlygos.

2 straipsnis

Kad užsienio transliuotojai, kurie sumokėjo Prancūzijos valstybei reklamos bendrovių mokesčių, tačiau negalėjo pasinaudoti pagalbos schema, nebebūtų diskriminuojami, Prancūzijos institucijos turi kompensuoti iš užsienio ūkinės veiklos vykdytojų

1997–2002 m. surinktus parafiskalinius mokesčius. Per šešis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą datos jos turi informuoti apie kompensuotiną mokesčių visus jį sumokėjusius nustatytus ūkinės veiklos vykdytojus ir atkreipti jų dėmesį paviešinant informaciją apie kompensavimą, kad šie ūkinės veiklos vykdytojai galėtų pranešti apie save, suteikiant jiems galimybę per trejus metus pateikti prašymą skirti kompensaciją⁽¹⁸⁾. Po kreipimosi ir remdamasi aptariamų ūkinės veiklos vykdytojų pateiktais įrodymais, Prancūzija per vėliausiai šešis mėnesius nuo prašymo skirti kompensaciją pateikimo datos turi kompensuoti vidaus rinkai prieštaraujančių mokesčių sumą ir prie jos pridėti faktiškas mišriu pagrindu apskaičiuotas palūkanas, pagal analogiją imant pavyzdžiu objektyvią normą, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 794/2004.

3 straipsnis

Prancūzija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą turi pranešti Komisijai apie priemones, kurių ėmėsi sprendimui įgyvendinti.

Kas šešis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą datos, kol praeis treji metai nuo paskutinių 2 straipsnyje minėtų reikiamo paviešinimo priemonių, Prancūzija turi siųsti Komisijai reguliarias ataskaitas apie 2 straipsnyje nurodyto kompensavimo eigą.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugsėjo 29 d.

Komisijos vardu
Joaquín ALMUNIA
Pirmininko pavaduotojas

⁽¹⁷⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

⁽¹⁸⁾ 34 konstatuojamojoje dalyje nurodytomis sąlygomis.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. kovo 2 d.

iš dalies keičiantis Sprendimą 2008/456/EB nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 574/2007/EB dėl Išorės sienų fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo įgyvendinimo taisyklės, susijusias su valstybių narių valdymo ir kontrolės sistemomis, administracinio ir finansų valdymo taisyklėmis bei fondo bendrai finansuojamų projektų išlaidų tinkamumu

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 1160)

(Tekstas autentiškas tik anglų, bulgarų, čekų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis)

(2011/148/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 574/2007/EB dėl Europos gražinimo fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo ⁽¹⁾, ypač į jo 25 straipsnį ir 37 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą nuo Išorės sienų fondo įkūrimo, tikslinga aiškiau išdėstyti Komisijos sprendime 2008/456/EB ⁽²⁾ nustatytus įpareigojimus dėl skaidrumo, vienodo požiūrio ir nediskriminavimo įgyvendinant projektus.
- (2) Reikalaujama, kad valstybės narės teiktų metinių programų įgyvendinimo ataskaitas. Todėl tikslinga aiškiau išdėstyti, kokią informaciją valstybės narės turi pateikti.
- (3) Siekiant sumažinti valstybių narių administracinę naštą ir suteikti daugiau teisinio tikrumo, reikėtų supaprastinti ir aiškiau išdėstyti iš Išorės sienų fondo bendrai finansuojamų veiksmų išlaidų tinkamumo taisyklės.
- (4) Dauguma šiuo sprendimu nustatytų pakeitimų turėtų būti taikomi iš karto. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad 2009 ir 2010 m. metinės programos dar vykdomos, iš Europos

išorės sienų fondo bendrai finansuojamų veiksmų išlaidų tinkamumo peržiūrėtos taisyklės turėtų būti pradėtos taikyti 2011 m. metinei programai. Tačiau valstybėms narėms tam tikromis sąlygomis turėtų būti suteikta galimybė šias taisykles taikyti anksčiau.

- (5) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija perkėlė Sprendimą Nr. 574/2007/EB į nacionalinę teisę, todėl šis sprendimas jai privalomas.
- (6) Šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė, remdamasi 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimu 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* ⁽³⁾ nuostatas ir vėlesniu 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 2004/926/EB dėl Šengeno *acquis* dalių taikymo Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ⁽⁴⁾, nedalyvauja. Todėl Jungtinei Karalystei jis nėra privalomas ar taikomas.
- (7) Šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija, remdamasi 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimu 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* ⁽⁵⁾ nuostatas, nedalyvauja. Todėl Airijai jis nėra privalomas ar taikomas.

⁽¹⁾ OL L 144, 2007 6 6, p. 22.

⁽²⁾ OL L 167, 2008 6 27, p. 1.

⁽³⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽⁴⁾ OL L 395, 2004 12 31, p. 70.

⁽⁵⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

- (8) Kalbant apie Islandiją ir Norvegiją, Sprendimu Nr. 574/2007/EB plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, kurios patenka į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽²⁾ 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytas sritis.
- (9) Šveicarijos atžvilgiu Sprendimu Nr. 574/2007/EB plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios patenka į Tarybos sprendimo dėl šio susitarimo pasirašymo Europos bendrijos vardu ir laikino tam tikrų nuostatų taikymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas sritis.
- (10) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Sprendimu Nr. 574/2007/EB įsteigto Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrojo komiteto nuomonę.
- (11) Todėl Sprendimą 2008/456/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2008/456/EB iš dalies keičiamas taip:

- 1) 9 straipsnio 1 dalies antrasis sakiny pakeičiamas taip:

„Apie bet kokią esminį kvietimų teikti paraiškas turinio pasikeitimą taip pat skelbiama tomis pačiomis sąlygomis.“;

- 2) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

Įgyvendinimo sutartys

Pasirašydamos sutartis dėl projektų įgyvendinimo, valstybinės, regioninės ar vietinės valdžios institucijos, viešosios teisės aktais reglamentuojamos įstaigos arba vienos ar

daugiau tokių institucijų ar įstaigų įsteigtos asociacijos laikosi taikomų Sąjungos ir nacionalinių viešojo pirkimo teisės aktų ir principų.

Subjektai, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus subjektus, sutartis dėl projektų įgyvendinimo sudaro ėmęsi tinkamų viešinimo priemonių, kad užtikrintų skaidrumo, nediskriminavimo ir vienodo požiūrio principų laikymąsi. Sutartis, kurių vertė neviršija 100 000 EUR, gali būti pasirašomos, jeigu atitinkamas subjektas reikalauja bent trijų pasiūlymų. Nepažeidžiant valstybių narių taisyklių, sutartims, kurių vertė mažesnė kaip 5 000 EUR, procedūriniai įpareigojimai netaikomi.“

3. 21 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Atsakingoji institucija oficialiu raštu praneša Komisijai apie valdymo ir kontrolės sistemos esminį pakeitimą ir šios sistemos patikslintą aprašą jai nusiunčia kuo greičiau ir ne vėliau kaip šiam pakeitimui įsigaliojus.“

4. 24 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Prie pažangos ir galutinių ataskaitų pridėtosose finansinėse lentelėse sumos paskirstomos pagal bendrus ir konkrečius prioritetus, kaip apibrėžta strateginėse gairėse.“

5. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis papildoma šiais sakiniais:

„Pagal pagrindinio teisės akto 32 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktos ir Komisijos patvirtintos audito strategijos pakeitimai kuo greičiau siunčiami Komisijai. Pataisyta audito strategija nustatoma pagal VI priede pateiktą pavyzdį, pažymint pataisymus.“

- b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Išskyrus, kai kiekviena iš Komisijos patvirtintų dviejų paskutinių metų programų atitinka mažesnę nei 1 mln. EUR metinį Bendrijos įnašą, nuo 2010 m. audito institucija iki kiekvienų metų vasario 15 d. pateikia metinį audito planą. Jis nustatomas pagal VI priede pateiktą pavyzdį. Nereikalaujama, kad teikdamos metinius audito planus valstybės narės pakartotinai pateiktų audito strategiją. Jeigu audito strategija yra suderinta, kaip nustatyta pagrindinio teisės akto 32 straipsnio 2 dalyje, galima pateikti suderintą metinio audito planą.“

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽²⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

6. 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Tvirtinančiosios institucijos nustatyti dokumentai

1. Tvirtinančioji institucija parengia su pagrindinio teisės akto 41 straipsnio 4 dalyje nurodytu antro išankstinio mokėjimo prašymu susijusį patvirtinimą, kurį atsakingoji institucija perduoda Komisijai VIII priede nurodyta forma.
2. Tvirtinančioji institucija parengia su pagrindinio teisės akto 42 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu galutinio mokėjimo prašymu susijusį patvirtinimą, kurį atsakingoji institucija perduoda Komisijai IX priede nurodyta forma.“

7. 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Keitimasis dokumentais elektroninėmis priemonėmis

Be tinkamai pasirašytų 3 skyriuje nurodytų dokumentų spausdintų versijų, informacija taip pat siunčiama elektroninėmis priemonėmis.“

8. 40 straipsnio 3 dalies b dalis pakeičiama taip:

„b) kitoms papildomoms išlaidoms – iki $N(*) + 2$ metų birželio 30 d.

(*) „N“ reiškia metus, nurodytus finansiniame sprendime, kuriuo patvirtinamos valstybių narių metinės programos.“

9. Priedai iš dalies keičiami vadovaujantis šio sprendimo priedu.

2 straipsnis

1. 1 straipsnio 1–8 punktų ir priedo 1–5 punktų nuostatos taikomos nuo šio sprendimo priėmimo.

2. Priedo 6 punktą taikomas vėliausiai nuo 2011 m. metinių programų įgyvendinimo.

3. Valstybės narės vykdomiems arba būsimiems projektams priedo 6 punktą gali pradėti taikyti nuo 2009 ir 2010 m. metinių programų visapusiškai laikydamosi vienodo požiūrio, skaidrumo ir nediskriminavimo principų. Tokiu atveju tam tikram projektui valstybės narės visapusiškai taiko naujas taisykles ir prireikus iš dalies keičia dotacijos susitarimą. Vien techninės pagalbos išlaidoms priedo 6 punkto nuostatas valstybės narės gali pradėti taikyti nuo 2008 m. metinės programos.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei, Bulgarijos Respublikai, Čekijos Respublikai, Vokietijos Federacinei Respublikai, Estijos Respublikai, Graikijos Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Italijos Respublikai, Kipro Respublikai, Latvijos Respublikai, Lietuvos Respublikai, Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei, Vengrijos Respublikai, Maltos Respublikai, Nyderlandų Karalystei, Austrijos Respublikai, Lenkijos Respublikai, Portugalijos Respublikai, Rumunijai, Slovėnijos Respublikai, Slovakijos Respublikai, Suomijos Respublikai ir Švedijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2011 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu
Cecilia MALMSTRÖM
Komisijos narė

PRIEDAS

Sprendimo 2008/456/EB priedai iš dalies keičiami taip:

1. III priedas iš dalies keičiamas taip:

1.1. 2 punktas išbraukiamas;

1.2. 4.2 punktas išbraukiamas.

2. IV priedas iš dalies keičiamas taip:

2.1. A dalies 1.2 punktas pakeičiamas taip:

„1.2. Su projektų atranka susijusio proceso (atsakingosios institucijos / įgaliotosios institucijos arba susijusių įstaigų lygmeniu) ir jų rezultatų aprašas“;

2.2. A dalies 2 punkto 1 lentelės paskutinio stulpelio žodžiai „reikalavimus atitinkančių“ išbraukiami.

3. V priedo A dalis iš dalies keičiama taip:

3.1. 1.2 punktas pakeičiamas taip:

„1.2. Prireikus projektų atrankos organizavimo ir jų rezultatų aprašymo atnaujinimas pagal pažangos ataskaitą (atsakingosios institucijos/įgaliotosios institucijos arba susijusių įstaigų lygmeniu)“;

3.2. Įterpiamas 1.8 punktas:

„1.8. Patvirtinimas, kad nuo paskutinės peržiūros, apie kurią Komisijai pranešta [data], valdymo ir kontrolės sistemoje nepadaryta jokių esminių pakeitimų“;

3.3. 4 punktas pakeičiamas taip:

Metinės programos įgyvendinimo galutinė ataskaita

1 lentelė

Išsami finansinė ataskaita

Valstybė narė: [...]
 Metinė programa: [...]
 Padėtis: (metai/mėnuo/diena)

(visos sumos nurodytos eurais)				Programų pagrindu valstybės narės sudarytas planas (kaip nurodyta Komisijos patvirtintoje metinėje programoje)			Skirta valstybių narių lygmeniu			Atsakingosios institucijos patvirtinti faktiniai skaičiai (išlaidos, kurias patiria gavėjai, ir galutinis EB įnašas)					
Veiksmai	Projektai	Prioriteto Nr.	Konkreto prioriteto Nr. (1)	Bendra programų pagrindu nustatytų išlaidų suma	EB įnašas	EB įnašo dalis %	Bendra tinkamų išlaidų suma	EB įnašas	EB įnašo dalis %	Bendra tinkamų išlaidų suma	EB įnašas	EB įnašo dalis %	Trečiųjų šalių įnašai	Įplaukos iš projekto	Dalis, kurią atsakingoji institucija dar turi sumokėti ir (arba) sugrąžinti
				a)	b)	(c = b/a)	d)	e)	(f = e/d)	g)	h)	(i = h/g)	j)	k)	l)
1 veiksmas: [...]	1 projektas: [...]														
	N projektas: [...]														
Iš viso, 1 veiksmas:															
... veiksmas: [...]	1 projektas: [...]														
	N projektas: [...]														
Iš viso, ... veiksmas: [...]															
N veiksmas: [...]	1 projektas: [...]														
	N projektas: [...]														
Iš viso, N veiksmas															
Techninė pagalba															
Kita veikla (1)															
IŠ VISO				0	0	0 %	0	0	0 %	0	0	0 %	0		

(1) Jeigu taikoma.“

3.4. 6 punktą pakeičiamas taip:

„6. PRIEDAI

Projekto tinkamos finansuoti išlaidos, ne pelno taisyklės laikymasis pajamų atžvilgiu ir projekto santraukos apibūdinimas.

Metinės programos įgyvendinimo galutinė ataskaita							
6 A lentelė							
Projekto tinkamos finansuoti išlaidos ir pajamų šaltiniai Ne pelno principo laikymasis, kaip nurodyta XI priedo I.3 dalies 3 punkte							
Padėtis: metai/mėnuo/diena							
	Tinkamos finansuoti išlaidos			Pajamų šaltiniai			
	Tiesioginės išlaidos	Netiesioginės išlaidos	Iš viso tinkamų finansuoti išlaidų	ES įnašas	Trečiųjų šalių įnašas	Įplaukos iš projekto	Bendra pajamų suma, kaip nurodyta XI priedo I.3 dalies 3 punkte
	a)	b)	c) = a) + b)	e)	f)	g)	h) = e) + f) + g)
Projekto nuoroda							
Projekto nuoroda							
Projekto nuoroda ir kt.							
IŠ VISO, 1 veiksmas							
Projekto nuoroda							
Projekto nuoroda							
Projekto nuoroda ir kt.							
IŠ VISO, 2 veiksmas							
Projekto nuoroda							
Projekto nuoroda							
Projekto nuoroda ir kt.							
IŠ VISO, N veiksmas							
TECHNINĖ PAGALBA							
IŠ VISO METINEI PROGRAMAI							

Metinės programos įgyvendinimo galutinė ataskaita	
6 B lentelė	
Projekto ataskaita	
Padėtis: (metai/mėnuo/diena)	
Projekto nuoroda ir pavadinimas:	<input type="text"/>
Galutinis paramos gavėjas:	<input type="text"/>
(Nr.) veiksmas:	<input type="text"/>
(Nr.) prioritetas:	<input type="text"/>
Jei taikoma, konkretus prioritetas	<input type="text"/>
Trumpa techninės informacijos santrauka	<input type="text"/>
Jei taikoma, konkretaus prioriteto pagrindimas	<input type="text"/>
Rodikliais pagrįsti tikslai ir rezultatai – pagal projektą pasiekti laimėjimai“	<input type="text"/>

4. VIII priedas iš dalies keičiamas taip:

4.1. Pavadinimas pakeičiamas taip:

„ANTROJO IŠANKSTINIO MOKĖJIMO PATVIRTINIMO PAVYZDYS“;

4.2. 1 išnašoje žodžiai „išlaidas atitinkančių“ išbraukiami;

4.3. 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. deklaruojamos išlaidos patirtos vykdant finansavimui atrinktus veiksmus pagal metinei programai taikomus kriterijus;“.

5. IX priedo pavadinimas pakeičiamas taip:

„GALUTINIO MOKĖJIMO PATVIRTINIMO PAVYZDYS“.

6. XI priedas pakeičiamas taip:

„XI PRIEDAS

IŠLAIDŲ TINKAMUMO TAISYKLĖS IŠORĖS SIENŲ FONDAS

I. Bendrieji principai

I.1. *Pagrindiniai principai*

1. Atsižvelgiant į pagrindinį teisės aktą, tam, kad būtų tinkamos finansuoti:

- išlaidos turi būti skirtos Fondo veiklai ir atitikti jo tikslus, kaip nustatyta 1 ir 3 pagrindinio teisės akto straipsniuose;
- išlaidos turi būti skirtos tinkamiems finansuoti veiksams, išvardytiems pagrindinio teisės akto 4 ir 6 straipsniuose;
- išlaidos turi būti reikalingos projekto veiklai, sudarančiai Komisijos patvirtintų daugiamečių ir metinių programų dalį, vykdyti;
- išlaidos turi būti pagrįstos ir atitikti patikimo finansų valdymo, visų pirma, kainos ir kokybės santykio ir išlaidų veiksmingumo principus;
- išlaidas turi patirti galutinis paramos gavėjas ir (arba) projekto partneriai, kurie yra įsisteigę ir registruoti valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai tai yra tarpvyriausybiniams susitarimais įsteigtos tarptautinės viešojo sektoriaus organizacijos, taip pat jų įsteigtos specializuotos agentūros, Tarptautinis Raudonojo Kryžiaus komitetas (TRKK) ir Tarptautinė nacionalinių raudonojo kryžiaus ir raudonojo pusmėnulio draugijų federacija. Pagal šio sprendimo 39 straipsnį, galutiniam paramos gavėjui taikomos taisyklės projekto partneriams taikytinos *mutatis mutandis*;
- išlaidos turi būti patirtos pagal specialiąsias dotacijų susitarimo nuostatas.

2. Daugiametės veiklos atveju, remiantis pagrindinio teisės akto 16 straipsnio 6 dalimi, tik pagal metinę programą bendrai finansuojamos veiklos dalis laikoma projektu, kuriam turi būti taikomos šios tinkamumo taisyklės.

3. Iš Fondo remiami projektai nefinansuojami iš kitų šaltinių, priskiriamų Bendrijos biudžetui. Iš Fondo remiami projektai bendrai finansuojami iš viešųjų ar privačiųjų šaltinių.

I.2. *Projekto biudžetas*

Projekto biudžetas sudaromas taip:

<i>Išlaidos</i>	<i>Pajamos</i>
+ Tiesioginės išlaidos (TI)	+ EB įnašas (apibrėžiamas kaip mažiausia iš trijų šio sprendimo 12 straipsnyje nurodytų sumų)
+ Netiesioginės išlaidos (dotacijų susitarime nustatyta TI procentinė dalis)	+ Galutinio paramos gavėjo ir projekto partnerių įnašas
	+ Trečiųjų šalių įnašas
	+ Įplaukos iš projekto
= Iš viso tinkamų finansuoti išlaidų	= Iš viso pajamų

Biudžetas turi būti subalansuotas: bendra tinkamų finansuoti išlaidų suma turi būti lygi bendrai pajamų sumai.

I.3. *Pajamos ir ne pelno principas*

1. Iš Fondo remiami projektai neturi būti susiję su pelno siekimu. Jei projekto pabaigoje pajamos, įskaitant įplaukas, viršija išlaidas, Fondo įnašas į projektą atitinkamai sumažinamas. Visi projekto pajamų šaltiniai turi būti fiksuojami galutinio paramos gavėjo sąskaitose ar mokesčių dokumentuose, juos turi būti galima nustatyti ir patikrinti.
2. Projekto pajamas turi sudaryti visi finansiniai įnašai, kuriuos Fondas teikia projektui, įplaukos iš viešųjų ir privačiųjų šaltinių, įskaitant paties galutinio paramos gavėjo įnašą, ir bet kokios kitos projekto įplaukos. Pagal šią taisyklę „įplaukos“ – tai įplaukos, gautos projektui per tinkamumo laikotarpį, kaip numatyta I.4 punkte, iš pardavimo, nuomos, paslaugų, registracijos mokesčių ar kitų panašių pajamų.
3. Bendrijos įnašą, teikiamą remiantis ne pelno principo taikymu, kaip nustatyta šio sprendimo 12 straipsnio c punkte, sudarys suma, gauta iš „tinkamų finansuoti išlaidų sumos“ atėmus „trečiųjų šalių įnašą“ ir „įplaukas iš projekto“.

I.4. *Tinkamumo laikotarpis*

1. Su projektu susijusios išlaidos turi būti patirtos ir atitinkami mokėjimai (išskyrus nusidėvėjimo atžvilgiu) atlikti po finansavimo sprendime, kuriuo patvirtinamos valstybių narių metinės programos, nurodytų metų sausio 1 d. Tinkamumo laikotarpis tęsiasi iki N (*) + 2 metų birželio 30 d., t. y. išlaidos, susijusios su projektu, turi būti patirtos iki šios dienos.
2. 1 dalyje minėto tinkamumo laikotarpio išimtis taikoma valstybėms narėms teikiamai techninei pagalbai (žr. IV.3 punktą).

(*) „N“ reiškia metus, nurodytus finansiniame sprendime, kuriuo patvirtinamos valstybių narių metinės programos.

I.5. *Išlaidų registravimas*

1. Išlaidos atitinka galutinio paramos gavėjo atliktus mokėjimus. Jie turi būti atlikti finansinių (grynųjų pinigų) sandorių forma, išskyrus nusidėvėjimą.
2. Paprastai išlaidos pagrindžiamos oficialiomis sąskaitomis faktūromis. Kai to padaryti neįmanoma, išlaidos pagrindžiamos lygiavertės įrodomosios vertės apskaitos dokumentais ar patvirtinamaisiais dokumentais.
3. Išlaidos turi būti aiškiai nustatomos ir patikrinamos. Visų pirma:
 - a) išlaidos turi būti registruojamos galutinio paramos gavėjo apskaitos dokumentuose;
 - b) išlaidos turi būti nustatytos pagal apskaitos standartus, taikomus šalyje, kurioje įsisteigęs galutinis paramos gavėjas, taip pat atsižvelgiant į įprastinę galutinio gavėjo išlaidų apskaitos praktiką; ir
 - c) išlaidos turi būti deklaruojamos atsižvelgiant į galiojančių mokesčių ir socialinės srities teisės aktų reikalavimus.
4. Jei reikia, galutiniai paramos gavėjai įpareigojami saugoti patvirtintas apskaitos dokumentų, kuriais pagrindžiamas konkretaus projekto įplaukos ir išlaidos, kurias patyrė partneriai, kopijas.
5. Tokie 2–4 dalyse nurodyti įrašai turi būti laikomi ir tvarkomi vadovaujantis nacionaliniais duomenų apsaugos teisės aktais.

I.6. *Teritorinė taikymo sritis*

1. Pagrindinio teisės akto 4 ir 6 straipsniuose apibūdintų veiksmų išlaidas valstybių narių teritorijoje turi patirti galutiniai paramos gavėjai, apibrėžti I.1.1 punkto e papunktyje, išskyrus:
 - išlaidas, skirtas veiksams, susijusiems su bendroju tikslu, apibrėžtu pagrindinio teisės akto 3 straipsnio 1 dalies d punkte, įgyvendinti; šių veiksmų išlaidos gali būti patiriamos valstybių narių ir trečiųjų šalių teritorijoje,

— veiksmus, susijusius su išorės sienų stebėseną; šie veiksmai gali būti atliekami ir valstybių narių teritorijoje, ir už jos ribų.

2. Trečiojoje šalyje registruoti ir įsisteigę projekto partneriai gali dalyvauti projektuose, tik jei tam nereikia išlaidų, išskyrus atvejus, kai tai yra tarpvyriausybiniams susitarimais įsteigtos tarptautinės viešojo sektoriaus organizacijos, taip pat jų įsteigtos specializuotos agentūros, Tarptautinis Raudonojo Kryžiaus komitetas (TRKK) ir Tarptautinė nacionalinių raudonojo kryžiaus ir raudonojo pusmėnulio draugijų federacija.

II. Tinkamų finansuoti išlaidų kategorijos (projekto lygiu)

II.1. Tiesioginės tinkamos finansuoti išlaidos

Tiesioginės tinkamos finansuoti projekto išlaidos yra tokios, kurios pagal I dalyje apibrėžtas bendras tinkamumo sąlygas yra nustatomos kaip konkrečios tiesiogiai su projekto įgyvendinimu susijusios išlaidos. Tiesioginės išlaidos įtraukiamos į bendrą projekto biudžeto sąmatą.

Tinkamomis finansuoti laikomos tokios išlaidos:

II.1.1. Išlaidos personalui

1. Išlaidos projektui priskirtam personalui, apimančios faktinius atlyginimus ir socialinio draudimo įmokas bei kitas teisės aktuose nustatytas išlaidas, yra tinkamos finansuoti išlaidos, jeigu jos atitinka paramos gavėjo įprastinę darbo užmokesčio politiką.
2. Tarptautinės organizacijos į nuostatas dėl tinkamų finansuoti išlaidų gali įtraukti nuostatas, skirtas laikytis teisės aktuose nustatytų įpareigojimų ir su darbo užmokesčiu susijusių teisių.
3. Atitinkamos viešųjų įstaigų darbuotojų atlyginimų išlaidos laikomos tinkamomis finansuoti tik tiek, kiek yra susijusios su išlaidomis, patiriamomis vykdant veiklą, kurios atitinkama viešoji įstaiga nevykdytų, jei nebūtų pradėtas atitinkamas projektas; galutinis gavėjas raštišku sprendimu šiuos darbuotojus komandiruoja arba paskiria įgyvendinti projektą.
4. Išlaidos personalui tikslinamos išankstiniame biudžete, kuriame nurodomos darbuotojų pareigos ir skaičius.

II.1.2. Kelionių ir pragyvenimo išlaidos

1. Kelionių ir pragyvenimo išlaidos yra tinkamos finansuoti tiesioginės išlaidos personalui arba kitiems asmenims, dalyvaujantiems projekto veikloje ir kurių kelionė būtina projektui įgyvendinti.
2. Kelionės išlaidos padengiamos atsižvelgiant į faktiškai patirtas išlaidas. Išlaidų padengimo tarifai nustatomi pagal kelionių pigiausia visuomeninio transporto priemone tarifus, o skrydžiai paprastai leidžiami, tik jeigu keliaujama toliau kaip 800 km (į abi puses) arba kai dėl geografinės padėties būtina keliauti lėktuvu. Jei naudojama asmeniniu automobiliu, išlaidos paprastai padengiamos pagal visuomeninio transporto tarifus arba pagal ridos tarifus, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės paskelbtas oficialias taisykles arba į galutinio paramos gavėjo taikomus tarifus.
3. Pragyvenimo išlaidos padengiamos pagal faktines išlaidas arba pagal dienpinigių normas. Jei organizacija turi savo dienpinigių (pragyvenimo išmokų) normas, jos neturi viršyti valstybės narės pagal nacionalinius įstatymus ir praktiką nustatytų ribų. Paprastai dienpinigiai skiriami vietinio transporto (įskaitant taksi), apgyvendinimo, maitinimo, vietinių telefono pokalbių ir kitoms smulkioms išlaidoms.

II.1.3. Įranga

II.1.3.1. Bendrosios taisyklės

Išlaidos, susijusios su įrangos įsigijimu (atsirandančios bet kuriuo iš šių pagrindų: nuomos, išperkamosios nuomos, pirkimo, grindžiamo visomis arba dalinėmis išlaidomis, arba įgyto turto nusidėvėjimo) yra tinkamos finansuoti, tik jeigu įranga būtina projektui įgyvendinti. Įrangos techninės savybės yra tokios, kokių reikia projektui įgyvendinti, ir atitinka galiojančias normas bei standartus.

II.1.3.2. Nuoma ir išperkamoji nuoma

Su nuoma ir išperkamoji nuoma susijusios išlaidos laikomos tinkamomis bendrai finansuoti, remiantis valstybės narės nustatytais taisyklėmis, nacionalinės teisės aktais ir praktika, taip pat atsižvelgiant į nustatytą projektui skirtos įrangos nuomos ir išperkamosios nuomos trukmę.

II.1.3.3. Pirkimas

1. Su įrangos (sistemų, veiklos įrangos, transporto priemonių, *inter alia*, nurodytų pagrindinio teisės akto 5 straipsnio 1 dalies c–f papunkčiuose) įsigijimu susijusios išlaidos yra tinkamos finansuoti pagal nacionalinės teisės nuostatas. Tokios išlaidos yra tinkamos bendrai finansuoti atsižvelgiant į visas arba dalines pirkimo išlaidas, jei:
 - a) yra tiesiogiai susijusios su projekto įgyvendinimu;
 - b) patiriamos pagal valstybėje narėje galiojančias nacionalines viešojo pirkimo nuostatas;
 - c) įranga pasižymi techninėmis savybėmis, reikalingomis projektui, ir atitinka taikomas normas bei standartus;
 - d) nuo pirkimo dienos įranga bus toliau naudojama tiems patiems projekte užsibrėžtiems tikslams ne trumpiau kaip:
 - trejus metus ar ilgiau – informacinių ir ryšių technologijų (IRT) įranga,
 - penkerius metus ar ilgiau – kita įranga, pavyzdžiui, veiklos įranga ir transporto priemonės, išskyrus toliau išvardytas,
 - dešimt metų – sraigtasparniai, laivai ir orlaiviai.
2. Kitais atvejais išvardytos įrangos išlaidos gali būti tinkamos finansuoti pagal nusidėvėjimo sąnaudas, vadovaujantis nacionalinės teisės nuostatomis. Tokiu atveju taikomos 1 dalies a, b ir c punktų sąlygos. Be to, turi būti laikomasi šių sąlygų:
 - a) jeigu įranga perkama prieš prasidedant projektui ar jam vykstant, įrangos nusidėvėjimo sąnaudų dalis yra tinkama finansuoti, atsižvelgiant į projekto trukmę ir faktinio įrangos naudojimo projekto reikmėms dalį;
 - b) išlaidų įrangai, kuri buvo įsigyta prieš prasidedant projektui, tačiau naudota tik projekto tikslais, tinkamumas finansuoti nustatomas pagal nusidėvėjimo sąnaudas. Tačiau šios išlaidos nelaikomos tinkamomis finansuoti, jeigu įranga buvo įsigyta už Bendrijos dotacijas;
 - c) įrangos pirkimo išlaidos atitinka normalias rinkos kainas, o atitinkamų įrenginių vertė nurašoma, atsižvelgiant į galutiniam paramos gavėjui taikomas mokesčių ir apskaitos taisykles.

II.1.4. Nekilnojamasis turtas

II.1.4.1. Bendrosios taisyklės

Nekilnojamojo turto pirkimo, statybos, atnaujinimo arba nuomos atveju nekilnojamojo turto techninės savybės yra tokios, kokių reikia projektui įgyvendinti, taip pat jis atitinka galiojančias normas bei standartus.

II.1.4.2. Pirkimas, statyba ar atnaujinimas

1. Kai nekilnojamojo turto pirkimas būtinas projektui įgyvendinti ir yra aiškiai susijęs su projekto tikslais, nekilnojamojo turto, t. y. jau pastatytų pastatų, pirkimas arba nekilnojamojo turto statyba gali būti bendrai finansuojami atsižvelgiant į visas ar dalines išlaidas arba nusidėvėjimo sąnaudas, remiantis toliau išdėstytomis sąlygomis, nepažeidžiant griežtesnių nacionalinių taisyklių taikymo:
 - a) iš nepriklausomo kvalifikuoto vertintojo arba deramai įgaliotos oficialios įstaigos gaunamas pažymėjimas, kuriuo patvirtinama, kad pirkinio kaina neviršija rinkos vertės, arba kuriuo paliudijama, kad nekilnojamasis turtas atitinka nacionalines normas, arba kuriuo nurodoma, kas jų neatitinka, jei numatyta, kad atitinkamus pataisymus projekto įgyvendinimo laikotarpiu padarys galutinis paramos gavėjas;
 - b) nekilnojamasis turtas nebuvo įsigytas už Bendrijos dotacijas bet kuriuo metu prieš pradėdant įgyvendinti projektą;

- c) nekilnojamasis turtas naudojamas tik projekte nustatyta paskirčiai ne trumpiau kaip dešimt metų nuo projekto užbaigimo datos, nebent Komisija specialiai leistų kitaip, jeigu bendrai finansuojamos visos arba dalinės išlaidos; jei bendras finansavimas grindžiamas nusidėvėjimo sąnaudomis, šis laikotarpis sutrumpėja iki penkerių metų;
 - d) nekilnojamasis turtas perkamas vadovaujantis kainos ir kokybės santykio bei išlaidų veiksmingumo principais, o pirkimas laikomas atitinkančiu tikslą, kurio siekiama įgyvendinant projektą;
 - e) jeigu bendras finansavimas grindžiamas nusidėvėjimo sąnaudomis, tinkama finansuoti yra tik projekto trukmę atitinkanti įrangos nusidėvėjimo dalis ir faktinio įrangos naudojimo su projektu susijusioms reikmėms dalis; nusidėvėjimas apskaičiuojamas pagal nacionalines apskaitos taisykles.
2. Nekilnojamojo turto atnaujinimo išlaidos tinkamos bendrai finansuoti atsižvelgiant į visas ar dalines išlaidas arba nusidėvėjimo sąnaudas. Renovacijos atveju taikomos tik 1 dalies c ir d punktuose nustatytos sąlygos.

II.1.4.3. Nuoma

Nekilnojamojo turto nuoma tinkama bendrai finansuoti, kai yra aiški sąsaja tarp nuomos ir susijusio projekto tikslų, remiantis toliau nustatytais sąlygomis ir nepažeidžiant griežtesnių nacionalinių taisyklių taikymo:

- a) nekilnojamasis turtas pirktas ne už Bendrijos dotacijas;
- b) nekilnojamasis turtas naudojamas tik su projekto įgyvendinimu susijusioms reikmėms. Kitu atveju tinkama finansuoti laikoma tik su objekto naudojimu projekto reikmėms susijusių išlaidų dalis.

II.1.5. Vartojimo reikmenys, tiekimas ir bendrosios paslaugos

Išlaidos vartojimo reikmenims, tiekimo išlaidos ir išlaidos bendrosioms paslaugoms laikomos tinkamomis finansuoti, jeigu jas galima nustatyti ir jos tiesiogiai reikalingos projektui įgyvendinti.

II.1.6. Subrangos sutarčių sudarymas

1. Paprastai galutiniai paramos gavėjai turi pajėgti patys valdyti projektus. Pagal projektą atliktinų subrangos darbų suma turi būti aiškiai nurodyta dotacijų susitarime.
2. Su toliau nurodytomis subrangos sutartimis susijusios išlaidos nelaikomos tinkamomis finansuoti iš Fondo:
 - a) subrangos sutartys dėl darbų, susijusių su bendru projekto valdymu;
 - b) subrangos sutartys, kuriomis padidinamos projekto įgyvendinimo išlaidos, atitinkamai nepažadinant jo vertės;
 - c) subrangos sutartys su tarpininkais arba konsultantais, pagal kurias mokėjimas išreiškiamas procentine visos projekto kainos dalimi, nebent tokį mokėjimą pagrįstų galutinis paramos gavėjas, remdamasis faktine atlikto darbo arba suteiktų paslaugų verte.
3. Visų subrangos sutarčių atžvilgiu subrangovai išpareigoja visoms audito ir kontrolės institucijoms pateikti visą reikalingą informaciją, susijusią su pagal subrangos sutartis vykdoma veikla.

II.1.7. Išlaidos, tiesiogiai susijusios su bendram Sąjungos finansavimui taikomais reikalavimais

Išlaidos, reikalingos tenkinti bendram Sąjungos finansavimui taikomiems reikalavimams, pavyzdžiui, viešumo, skaidrumo, projekto vertinimo, išorės audito, banko garantijų, vertimo raštu išlaidų ir pan., laikomos tinkamomis finansuoti tiesioginėmis išlaidomis.

II.1.8. Išlaidos ekspertams

Atlyginimai už teisinės konsultacijas, notaro paslaugas ir techninių bei finansų ekspertų paslaugų išlaidos laikomos tinkamomis finansuoti.

II.2. Netiesioginės tinkamos finansuoti išlaidos

1. Netiesioginės tinkamos finansuoti veiklos išlaidos yra tokios išlaidos, kurios, tinkamai atsižvelgus į I.1.1 punkte nustatytas tinkamumo sąlygas, nėra laikomos specialiomis su projekto vykdymu susijusiomis išlaidomis.

2. Nukrypstant nuo I.1.1 punkto e papunkčio ir I.5 punkto, netiesioginės veiklos įgyvendinimo išlaidos gali būti tinkamos finansuoti, remiantis nustatyta suma, kuri neviršija 2,5 % visos tiesioginių tinkamų finansuoti išlaidų sumos.
3. Organizacijos, gaunančios veiklos dotaciją iš Sąjungos biudžeto, į savo išankstinį biudžetą netiesioginių išlaidų įtraukti negali.

III. Netinkamos finansuoti išlaidos

Netinkamos finansuoti yra šios išlaidos:

- a) PVM, išskyrus atvejus, kai galutinis paramos gavėjas gali įrodyti, kad negali jo susigrąžinti;
- b) kapitalo grąža, skolos ir skolos aptarnavimo mokesčiai, palūkanos už debetą, valiutos keitimo komisiniai mokesčiai ir nuostoliai, atidėjimai nuostoliams arba galimiems būsimiems įsipareigojimams, mokėtinos palūkanos, abejotinos skolos, baudos, finansinės baudos, bylinėjimosi išlaidos, nepaprastai didelės ar neapgalvotos išlaidos;
- c) išskirtinai projekto darbuotojų pramogoms skiriamos išlaidos; tačiau leidžiamos priimtinos svečių priėmimo išlaidos per projektuose numatytus visuomeninius renginius, pavyzdžiui, projekto užbaigimas ar projekto iniciatyvinės grupės susitikimai;
- d) galutinio paramos gavėjo išlaidos, dengiamos iš kito Bendrijos dotaciją gaunančio projekto ar darbo programos;
- e) žemės pirkimo išlaidos;
- f) įnašai natūra.

IV. Valstybių narių iniciatyva teikiama techninė pagalba

1. Visos fondo veiklai vykdyti būtinos išlaidos, kurias patiria atsakingoji institucija, įgaliotoji institucija, audito institucija, tvirtinančioji institucija ar kitos 2 dalyje nurodytas užduotis padedančios atlikti įstaigos, laikomos tinkamomis gauti techninę pagalbą, neperžengiant pagrindinio teisės akto 18 straipsnyje nustatytų ribų.
2. Tai yra:
 - a) išlaidos, susijusios su veikslių parengimu, atranka, vertinimu, valdymu ir stebėseną;
 - b) išlaidos, susijusios su veikslių ar projektų auditu ir patikrinimais vietoje;
 - c) išlaidos, susijusios su veikslių ar projektų vertinimais;
 - d) išlaidos, susijusios su informacija, jos sklaida ir veikslių skaidrumu;
 - e) išlaidos, skirtos fondų valdymui, stebėsenai ir vertinimui reikalingoms kompiuterinėms sistemoms įsigyti, įdiegti ir prižiūrėti;
 - f) išlaidos stebėsenos komitetų ir pakomitečių susitikimams, susijusiems su veikslių įgyvendinimu. Šios išlaidos taip pat gali apimti išlaidas ekspertams ir kitiems šių komitetų dalyviams, įskaitant trečiųjų šalių dalyvius, kai jų dalyvavimas būtinas siekiant užtikrinti veiksmingą veikslių vykdymą;
 - g) išlaidos Fondo veiklai vykdyti reikalingiems administraciniams gebėjimams stiprinti.
3. Su technine pagalba susijusi veikla turi būti įvykdyta ir susiję mokėjimai atlikti po finansavimo sprendime, kuriuo patvirtinamos valstybių narių metinės programos, nurodytų metų sausio 1 d. Tinkamumo laikotarpis tęsiasi iki metinės programos įgyvendinimo galutinės ataskaitos pateikimo termino.
4. Visi viešieji pirkimai turi būti atliekami atsižvelgiant į nacionalines viešųjų pirkimų taisykles, nustatytas valstybėje narėje.

5. Valstybės narės gali įgyvendinti techninės pagalbos priemones, skirtas šiam Fondui, kartu su techninės pagalbos priemonėmis tam tikriems iš keturių fondų ar visiems keturiems fondams. Tačiau tokiu atveju tinkama finansuoti iš Fondo yra tik ta dalis išlaidų, kuri skirta bendrai su šiuo Fondu susijusiai priemonei įgyvendinti, o valstybės narės užtikrina, kad:

- a) išlaidų bendrosioms priemonėms dalis atitinkamam fondui būtų priskiriama pagrįstai ir patikimu būdu; ir
- b) nebūtų dvigubo išlaidų finansavimo.

V. Specialioji tranzito programa

Remiantis 40 straipsnio 1 dalimi, pagrindinio teisės akto taisyklės ir šio sprendimo nuostatos, susijusios su metinių programų įgyvendinimu, *mutatis mutandis* galioja paramai, skirtai specialiajai tranzito programai įgyvendinti. Tačiau atsižvelgiant į šiame priede pateiktas tinkamumo taisykles, specialiajai tranzito programai taikomos konkrečios taisyklės:

- a) išlaidų tinkamumo laikotarpis atitinka šio sprendimo 40 straipsnio 3 dalies nuostatas;
- b) remiantis pagrindinio teisės akto 2 dalies c punktu, viešųjų įstaigų išlaidos personalui yra tinkamos finansuoti, tik jeigu jos yra pagrįstos realiomis papildomomis išlaidomis, susijusiomis su specialiosios tranzito programos įgyvendinimu, ir yra paskirstytos veiksmui remiantis tinkamai pagrįstu ir teisingu metodu; išlaidos turi būti patvirtintos dokumentais, kuriais remiantis galima nustatyti atitinkamų viešųjų įstaigų patirtas su specialiaja tranzito programa susijusias tikrąsias išlaidas, jeigu jos nesusijusios su įstatymų nustatytais įsipareigojimais arba kasdienėmis užduotimis.“

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. kovo 7 d.

dėl ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamųjų teršalų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje, 3c straipsnio 4 dalį

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 1328)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/149/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 96/61/EB⁽¹⁾, ypač į jos 3c straipsnio 4 dalį,

kadangi:

(1) Direktyvos 2003/87/EB 3c straipsnyje nustatytas bendras orlaivių naudotojams paskirstytinų leidimų skaičius. Šis kiekis išreiškiamas ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamųjų teršalų kiekio procentine dalimi. Direktyvos 2003/87/EB 3 straipsnio s punkte ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamieji teršalai apibrėžiami kaip Direktyvos 2003/87/EB I priede nurodytai aviacijos veiklai naudojamų orlaivių metinio išmetamųjų teršalų kiekio vidurkis 2004, 2005 ir 2006 kalendoriniais metais. Vadovaujantis tos direktyvos 3c straipsnio 2 ir 3 dalimis, bendras orlaivių naudotojams paskirstytinas leidimų kiekis turėtų būti apskaičiuojamas pagal tą ankstesnio laikotarpio vidurkį.

(2) Kaip numatyta Direktyvos 2003/87/EB 18b straipsnyje, Komisijai padėjo Eurokontrolė. Laikyta, kad geriausi duomenys ankstesnio laikotarpio išmetamųjų teršalų kiekiui apskaičiuoti yra Eurokontrolės duomenų bazėse esantys išsamūs oro eismo duomenys, kuriuos pateikė Centrinė maršruto mokesčių tarnyba (CMMT, angl. CRCO) ir Centrinis srautų valdymo padalinys (CSVP, angl. CFMU). Minėtose duomenų bazėse, be kitų dalykų, nurodytas ir kiekvieno skrydžio faktinio maršruto ilgio skaičiavimas. Tuomet pagal ANCAT 3 (oro transporto keliamo triukšmo mažinimas) ir CASE (išmetamųjų teršalų kiekio apskaičiavimas remiantis atrankinio lygiavertiškumo principu) metodikas apskaičiuota, kiek išmetamųjų teršalų išmesta per kiekvieną skrydį. Šis ankstesnio laikotarpio išmetamųjų teršalų kiekio apskaičiavimo būdas dar papildytas informacija apie faktinį suvartotų degalų kiekį, kurią savanoriškai pateikė representa-

tyvus orlaivio naudotojų skaičius, o tai padėjo padidinti modeliavimo metodo tikslumą. Siekiant atsižvelgti į suvartojamo kuro kiekį, siejamą su pagalbinių jėgainių (APU) naudojimu, atlikta papildomų skaičiavimų. Šiuo metodu pirmiausiai buvo siekiama nustatyti su APU naudojimu siejamą vidutinį įvairių tipų orlaivių suvartojamo kuro kiekį. Taikant procesą, per kurį atsižvelgta į pagal ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą vykdant skrydžius kiekvieno tipo orlaiviu sudeginamo kuro faktinę dalį ir į antžeminės energijos naudojimą oro uostuose, ekstrapoliuoti atskiri su APU naudojimu siejamų teršalų išmetimo koeficientai siekiant apskaičiuoti bendrą su APU naudojamą teršalų kiekį. Bendrą apskaičiuotą su APU naudojimu susijusį suvartojamo kuro kiekį atitinkantis išmetamųjų teršalų kiekis įtrauktas į 2004, 2005 ir 2006 m. ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamųjų teršalų kiekį.

(3) Laikoma, kad per 2004 kalendorinius metus vykdant Direktyvos 2003/87/EB I priede nurodytą aviacijos veiklą orlaiviai išmetė 209 123 585 tonas CO₂. Laikoma, kad 2005 kalendoriniais metais tokie orlaiviai išmetė 220 703 342 tonas CO₂, o 2006 kalendoriniais metais – 228 602 103 tonas CO₂. Todėl ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamųjų teršalų kiekis, nustatytas apskaičiuojant šių kiekių aritmetinį vidurkį, yra 219 476 343 tonos CO₂.

(4) Komisija pasikonsultavo su Klimato kaitos komitetu, įsteigtu pagal 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 280/2004/EB dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos Bendrijoje monitoringo mechanizmo ir Kioto protokolo įgyvendinimo⁽²⁾ 9 straipsnį.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nustatoma, kad taikant Direktyvos 2003/87/EB 3c straipsnio 1 ir 2 dalis ankstesnio laikotarpio aviacijos išmetamųjų teršalų kiekis yra 219 476 343 tonos CO₂.

⁽¹⁾ OL L 275, 2003 10 25, p. 32.⁽²⁾ OL L 49, 2004 2 19, p. 1.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 7 d.

Komisijos vardu
Connie HEDEGAARD
Komisijos narė

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT